

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändring
av lagen om fiske**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att fiskeområdenas organisation skall få en klarare utformning och att deras verksamhetsförutsättningar även i övrigt stärks genom att deras förvaltning organiseras i enlighet med allmänna samfundsrättsliga principer samt genom att finansieringen av deras verksamhet till en del ordnas via fiskevårdsavgifterna. Samtidigt skulle man avstå från uppbärandet av nuvarande fiskeområdesavgifter.

Det föreslås att avgiftssystemet i lagen om fiske förenklas så att fiskevårdsavgiften och pilkfiskeavgiften sammanställs och uppbärandet av en särskild pilkfiskeavgift upphör. Erläggande av fiskevårdsavgift skulle ge rätt att meta och pilka i hela landet. Mete, om vilket stadgas i förordning, skulle dock vara avgiftsfritt.

Vidare föreslås att fiskevårdsavgiftens fördelningsgrunder revideras så att de influtna avgifterna utdelas till ägare av vattenområden,

fiskeområdena, fiskerihushållningens rådgivningsorganisationer och staten för fiskeriekonomiska ändamål. För stödjande av rådgivningsorganisationerna skall enligt förslaget inte mera andra medel anslås i statsförslaget.

Den i lagen om fiske stadgade uppgiftsfördelningen föreslås bli ändrad så att beslutsfattandet till vissa delar överförs på distriktsförvaltningen och fiskeområdena.

I kommunerna Enare, Enontekiö och Utsjoki gäller fortfarande den gamla lagen om fiske från år 1951. I propositionen föreslås att den nya lagen om fiske från år 1982 skall träda i kraft även i fråga om nämnda kommuner.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av år 1994.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1	4. Propositionens verkningar	9
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2	4.1. Ekonomiska verkningar	9
ALLMÄN MOTIVERING	3	4.2. Verkningar ifråga om organisation och personal	10
1. Inledning	3	4.3. Övriga verkningar	10
2. Nuläge	3	5. Beredningen av propositionen	10
2.1. Lagstiftning och praxis	3	5.1. Beredninsskeden	10
Allmänt	3	5.2. Remissutlåtanden	10
Fiskerätt	4	DETALJMOTIVERING	10
2.2. Avgifter för fiske användningen av dem .	4	1. Motivering	10
Fiskevårdsavgifter	4	2. Närmare stadganden och bestämmelser	20
Pilkfiskeavgifter	5	3. Ikraftträdande	21
2.3. Statsbidrag åt organisationer	5	4. Lagstiftningsordning	22
2.4. Nuvarande organisation för fiskerihushållningen och dess uppgifter	7	LAGFÖRSLAGET	23
Statens fiskerimyndigheter	7	1. Lag om ändring av lagen om fiske	23
Fiskeområden	7	BILAGOR	29
Rådgivnings- och yrkesfiskarorganisationer	7	Parallelltexter	29
2.5. Bedömning av nuläget	7	1. Lag om ändring av lagen om fiske	29
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen .	8	2. Utkast till förordning om ändring av förordningen om fiske	45
3.1. Mål	8		
3.2. De viktigaste förslagen	9		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Det centrala syftet med lagen om fiske (286/82) är att reglera fiskerätten, fiskemetoderna, vården av fiskbeståndet, fiskerihushållningens förvaltning för fiskets del samt fiskerirådgivningen. Målet för lagen är strävan till vattenområdets största möjliga bestående produktivitet. Utgångspunkten är sålunda att utnyttjandet av vattenområdena i fiskeriväsende sker enligt principen om en bärkraftig utveckling.

Lagens viktigaste stadganden berör ägaren av vattenområde. Fiskerätten tillkommer ägaren, som är skyldig att vårda fiskbestånden. I lagen ingår dessutom stadganden om tryggnad av yrkesfiskets och rekreativfiskets intressen även då fisket inte sker i vattenområdets ägares egen regi.

Fiskevattens ägoförhållanden är sådana, att enhetliga fiskeriekonomiskt betydelsefulla vattenområden ytterst sällan tillhör samma ägare. De åtgärder fiskevattnen är föremål för påverkar likväl i regel hela vattenområdet. Fiskeområdena skapades för att åstadkomma en ändamålsenlig vård av vattenområdena. Avsikten med grundandet av områdena var att få till stånd fiskeriekonomiskt enhetliga helheter, som inom i lag stadgade ramar skulle kunna skötas samordnat.

Utgångspunkten för fiskeområdena är att de är vattenområdesägarnas organisationer. Redan nu har de trots allt fått vissa till den offentliga förvaltningen hörande uppgifter. Den ordinarie statliga distriktsförvaltningen sköts dock av landsbygdsnäringsdistrikten. I dessa distrikt finns en för fiskeriekonomiska uppgifter avdelad egen enhet, som i princip är självständig inom sitt verksamhetsområde.

Den till fisket anknutna rådgivningen utövas närmast av vissa organisationer, som erhåller statsbidrag för sina uppgifter. Dessa organisationer har inte grundats enligt lagen om fiske, men lagstiftningen har för sin del tagit deras verksamhet i beaktande.

Fisket är förknippat med tre slag av avgifter beroende på vilken situation den som bedriver fisket befinner sig i. Huvudregeln är att var och en 18 år fylld person som fiskar är skyldig att erlägga en fiskevårdsavgift, som används till främjande av fiskerihushållningen. Den som vill pilkfiska på annans vattenområde utan

tillstånd av vattenområdets ägare skall erlägga en länsvis utgående pilkfiskeavgift. Detsamma gäller vid mete utanför hemkommunen. Ytterligare kan fiskeområdena uppbära en fiskeområdesavgift för att finansiera fiskeområdets verksamhet.

De avgifter som ägare av vattenområde kan uppbära för beviljade fisketillstånd är av varierande storlek. Dessa avgifter grundar sig dock på äganderätten till vattenområdet och är inte av offentligrättslig karaktär.

Det i lagen om fiske stadgade systemet har fungerat i tio år. De praktiska erfarenheterna har gett vid handen, att det uppstått problem i samband med uppbörden av fiskeområdesavgifter och att fiskeområdenas verksamhet just på grund av brist på medel har varit ineffektiv. Också den pilkfiskeavgift som uppbärs länsvis för mete och pilkfiske ävensom avgifter överhuvudtaget för mete med mask som bete måste anses vara opåkallade. I den rådande ekonomiska situationen vore det även på sin plats att ordna finansieringen för organisationer som åtnjuter statsbidrag så att i första hand de personer som har nytta av ifrågavarande organisationers verksamhet även står för finansieringen.

I syfte att vidareutveckla tillståndssystemet gällande fritidsfiske utreds möjligheterna att kombinera fiskekortet med ett länsvis utfärdat s.k. spinnfiskekort, som skulle vara belagt med separat avgift. Intäkterna av detta kort skulle oavkortade tillfalla fiskevattensägarna.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Allmänt

Regleringen av fisket grundar sig på lagen om fiske och med stöd av den utfärdade förordningen om fiske (1116/82). I Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner följs tills vidare den gamla lagen om fiske (503/51), given den 28 september 1951, samt med stöd av den utfärdade förordningen angående verkställighet av den år 1951 utfärdade lagen om fiske, given den 30 december 1982 (1117/82). Fisket i Torne och Muonio älvar regleras dessutom av gränsälvavtalet mellan Finland och Sverige (FödrS

54/71), fisket inom Näättämö älvs fiskeområde av avtalet mellan Finland och Norge om Näättämö älvs fiskeområde (FördrS 17/78) samt fisket i Tana älvs vattendrag av avtalet mellan Finland och Norge om en gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeridistrikt (FördrS 93/89). Fisket i Enare träsk och träskets biflöden har reglerats genom förordning om fiskeristadga för Enare träsk och dess biflöden (1337/90). Inom landskapet Åland tillämpas landskapets egen fiskelagstiftning.

Lagen om fiske innehåller allmänna stadganden om fisket samt stadganden om fiskerätt, utarrendering av fiskerätt, rättigheter i anslutning till bedrivande av fiske, tryggnad av fiskens gång och fiskbeståndet, fångstredskap och bedrivande av fångst, fredningsområden, fiskelag, fiskeområden, fiskeridistrikt (numera landsbygdsnäringsdistrikt), fiskerihushållningens främjande samt fiskeprodukter. I lagen om fiske ingår även stadganden om tillsyn, omhändertagande och handräddning samt straffstadganden och särskilda stadganden om tillämpning av lagen.

Fiskerätt

Enligt lagen om fiske tillkommer rätten att bedriva fiske och att bestämma därom vattenområdets ägare. Ägare till skiftat vattenområde är ägaren till ifrågavarande fastighet. Ägare till samfälliga vattenområden är delägarna i det samfälliga området. Enligt ett i lagen intaget uttryckligt stadgande bildar ägarna till det samfälliga vattenområdet ett fiskelag, som sköter fiskevattnets ägare tillkommande uppgifter.

Fiskevattnets ägare kan överlåta rätten att bedriva fiske inom ifrågavarande vattenområde till annan. Var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i by har rätt att få tillstånd att bedriva husbehovs- och fritidsfiske inom byn tillhörande vattenområde mot en av vattenområdets ägare uppburen avgift.

Utöver den på äganderätten grundade rätten att bedriva fiske finns det vissa allmänna fiskerättigheter. Sålunda har varje finsk medborgare rätt att fiska inom allmänt fiskevatten i havet. Dessutom har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i kommun rätt att utan att erlägga någon avgift meta på vattenområde inom kommunen med undantag av forar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag.

Var och en som erlagt för särskilt län

gällande pilkfiskeavgift har rätt att utan tillstånd av vattenområdets ägare meta och pilka inom ifrågavarande län. Personer som inte ännu fyllt 18 år får även utan att ha erlagt pilkfiskeavgift meta och pilka i hela landet.

Lagen om fiske innehåller utöver det ovan sagda även stadganden, vars särskilda syfte är att trygga för det yrkesmässiga fisket nödvändiga fiskerätter.

2.2. Avgifter för fiske och användningen av dem

Fiskevårdsavgifter

Enligt 88 § lagen om fiske skall var och en som fyllt 18 år och som bedriver fångst av fisk eller kräfta årligen erlägga en fiskevårdsavgift till staten. Enda undantaget från detta stadgande gäller mete, när det bedrivs inom kommun där den metande inte är endast tillfälligt bosatt. Avgiften är av skattenatur och berör med undantag av ovan nämnda mete allt fiske.

Fiskevårdsavgiften uppgår till 30 mk per år. Som bevis över att fiskevårdsavgiften erlagts får den betalande ett fiskekort. Under åren 1988—1992 erlades fiskevårdsavgifter enligt följande:

år	antal erlagda avgifter	influtet belopp mark
1988	601 322	15 028 487
1989	619 036	16 715 177
1990	645 165	19 356 203
1991	623 727	18 711 309
1992	606 541	18 196 252

Enligt av vilt- och fiskeriforskningsinstitutet utförda undersökningar uppgår antalet personer, som fiskar minst en gång om året till 1,5 miljoner och är sålunda väsentligt högre än antalet personer som erlagt fiskevårdsavgift. Skillnaden kan åtminstone delvis ha sin förklaring i att personer, som metar i sin hemkommun, och personer under 18 år, som bedriver mete och pilkfiske, inte behöver erlägga fiskevårdsavgift. Det är i alla fall helt uppenbart, att en betydande del av de betalningsskyldiga underlåtit att erlägga avgiften.

Enligt 91 § lagen om fiske skall i statsförslaget årligen upptas ett anslag, som motsvarar det belopp som influtit i fiskevårdsavgifter, för främjande av fiskerihushållningen. Anslaget används i enlighet med av landsbygdsnärings-

distrikten fastställda dispositionsplaner för fiskeområdenas, fiskelagens och fiskeriorganisationernas fiskevård, förbättrande av fiskbestånden, upplysnings- och rådgivningsarbete samt försöks- och planeringsverksamhet inom fiskerihushållningen. Ur anslaget kan även beviljas understöd för kostnader föranledda av fiskeområdenas övriga verksamhet.

Ända fram till år 1992 beviljades även medel för avlöning av tillfällig personal vid vilt- och fiskeriforskningsinstitutet ur detta anslag. De anslag som reserverats för rådgivningskostnader och vård av fiskevatten har beviljats utgående från av organisationerna utarbetade dispositionsplaner och av organisationerna inlämnade ansökningar.

Pilkfiskeavgifter

Storleken av den i 9 § 2 mom. lagen om fiske avsedda länsvis uppburna pilkfiskeavgiften, som skall erläggas för bedrivande av mete och pilkfiske, skall enligt 89 § lagen om fiske utgöra en och en halv gång fiskevårdsavgiftens belopp ökat med de kostnader som föranleds av uppbörden av avgifterna. För närvarande uppgår pilkfiskeavgiften till 45 mark per kalenderår vartill kommer 3 mark för täckande av kostnaderna för uppbörden (statsrådets beslut 1046/89 och 1035/90). Under de senaste fem åren har det influtit pilkfiskeavgifter enligt följande:

år	antal erlagda avgifter	influtet belopp mark
1988	151 736	5 670 230
1989	145 815	5 877 184
1990	162 453	7 310 385
1991	161 131	7 250 895
1992	155 614	7 002 630

Som bevis över att pilkfiskeavgiften erlagts får den betalande ett pilkfiskekort. Även uppbörden av denna avgift sköts centralt av jord- och skogsbruksministeriet.

De i form av pilkfiskeavgifter influtna medlen utdelas i sin helhet till ägarna av vattenområden. Utdelningen av medlen sker enligt av jord- och skogsbruksministeriet fastställda grunder. Vid beräkningen av utdelningsgrunderna beaktas fiskevattnets areal, de vårdåtgärder som vidtagits för fiskevattnet, den fiskebelastning vattnet är utsatt för samt behovet av övervakning.

2.3. Statsbidrag åt organisationer

Fiskerihushållningens rådgivningsorganisationer har ur i statsförslaget årligen anslagna medel fått statsbidrag för avlöning av sin personal och bestridande av resekostnader och andra av verksamheten förorsakade kostnader. Dessutom har organisationerna för vård av fiskevatten, upplysningsverksamhet m.fl. behov beviljats statsunderstöd ur de medel som influtit i statsförslaget i form av fiskevårdsavgifter.

Statsbidrag har under åren 1988—1992 utbetalats åt organisationerna enligt följande:

år	för verksamheten mark	för fiskevård, upplysning mm. mark	summa mark
1988	10 028 000	8 064 000	18 092 000
1989	11 328 000	8 175 000	19 504 000
1990	11 982 000	8 553 000	20 561 000
1991	13 110 000	8 682 000	21 792 000
1992	11 320 000	10 641 000	21 961 000

Statsbidragens fördelning mellan organisationer enligt användning:

Förening	delägare/ medlemmar antal	kostnader för verk- samheten mk	1988 fiskevård, upplysning mk	kostnader för verk- samheten mk	1989 fiskevård, upplysning mk	kostnader för verk- samheten mk	1990 fiskevård, upplysning mk	kostnader för verk- samheten mk	1991 fiskevård, upplysning mk	kostnader för verk- samheten mk	1992 fiskevård, upplysning mk
Central- förbundet för Fiskeri- hushållning	490 000	8 266 000	6 283 000	9 357 000	6 504 000	9 694 000	6 711 000	10 420 000	6 760 000	9 210 000	8 319 000
Finlands Fritids- fiskares Central- förbund	82 000	1 083 000	1 569 000	1 204 000	1 446 000	1 394 000	1 610 000	1 700 000	1 634 000	1 280 000	1 959 000
Finlands Lax- odlarförbund	350	122 000	—	128 000	—	225 000	—	270 000	50 000	280 000	60 000
Suomen Metsästäjä- ja Kalastaja- liitto	12 000	537 000	212 000	639 000	225 000	669 000	232 000	720 000	238 000	550 000	303 000
Summa:	584 350	10 028 000	8 064 000	11 328 000	8 175 000	11 982 000	8 553 000	13 110 000	8 662 000	11 320 000	10 641 000

I de statsbidrag centralorganisationerna erhållit enligt tabellen ovan ingår även bidrag som beviljats centralorganisationernas medlemsorganisationer.

Det för verksamheten beviljade statsbidraget har betalats ur moment 30.36.49 (30.37.49) statsbidrag för stödjande av verksamheten inom organisationer i fiskeribranschen.

Bidrag har även beviljats för bl.a. personalens lönekostnader sålunda, att Centralförbundet för Fiskerihushållning och dess medlemsorganisationer beviljats ett anslag motsvarande 7 personarbetsår och Suomen Metsästäjä- ja Kalastajaliitto ett anslag motsvarande 4 personarbetsår.

Dessutom har organisationerna årligen under åren 1988—1992 erhållit bidrag ur andra statliga medel enligt följande:

Centralförbundet för Fiskerihushållning bidrag för löner motsvarande 20—26 personarbetsår, Finlands Fritidsfiskares Centralförbund bidrag för löner motsvarande 2 personarbetsår och Finlands Laxodlarförbund bidrag för löner motsvarande 3,5—4 personarbetsår.

Bidraget för fiskevård, upplysningsverksamhet samt vissa andra uppgifter har beviljats under moment 30.36.41.

2.4. Nuvarande organisation för fiskerihushållningen och dess uppgifter

Statens fiskerimyndigheter

Som statliga fiskerimyndigheter fungerar jord- och skogsbruksministeriet samt de 11 landsbygdsnäringsdistrikt vilka getts ansvar även för fiskeriförvaltningen.

Såsom fiskeriförvaltningens högsta myndighet fungerar fiske- och villavdelningen vid jord- och skogsbruksministeriet.

Landsbygdsnäringsdistrikten fungerar som distriktsmyndigheter inom fiskeriförvaltningen. Med några få undantag fattas de förvaltningsbeslut som ansluter sig till tillämpandet av fiskerilagstiftningen i distrikten. De ombesörjer även statens fisken, ordnandet av fisket på allmänna vattenområden i havet samt på olika sätt befrämjandet av fiskerihushållningen inom respektive verksamhetsområde.

Fiskeområden

Enligt stadgandena i lagen om fiske har vissa uppgifter uttryckligen tilldelats fiskeområdena. Därtill kan fiskeområdena genom avtal ombesörja skötseln av uppgifter som ankommer på ägare av fiskevatten.

Beslutanderätten i ärenden som rör ett fiskeområde utövas av fiskeområdets delegation. Mandattiden för medlemmarna i delegationen är fyra år.

Medlemmarna i delegationen representerar fiskelagen, ägare av vattenområden som inte hör till något fiskelag samt organisationer som tillvaratar yrkesfiskarnas och fritidsfiskarnas intressen. Till delegationen hör dessutom 1—2 representanter för staten, om statliga vattenområden ingår i fiskeområdet. Antalet medlemmar som företräder fiskelag eller ägare av vattenområden i delegationen skall i alla fall alltid utgöra majoriteten av totalantalet medlemmar i delegationen.

För fiskeområdets praktiska förvaltning och verkställandet av delegationens beslut svarar en styrelse, som utses av delegationen.

Rådgivnings- och yrkesfiskarorganisationer

Fiskerihushållningens rådgivning och fiskarnas intressebevakning sköts av i enlighet med föreningslagen (503/89) grundade rådgivnings-

organisationer jämte underorganisationer. Verksamheten i dessa är baserad på frivilligt medlemskap. De mest betydande av de organisationer som representerar yrkesfiskarna är Kalatalouden Keskusliitto ry — Centralförbundet för Fiskerihushållning rf och Finlands Yrkesfiskarförbund rf jämte medlemsorganisationer. Av de organisationer som representerar fritidsfiskarna är Suomen Kalamiesten Keskusliitto-Finlands Fritidsfiskares Centralförbund ry, Suomen Metsästäjä- ja Kalastajaliitto ry och Suomen Urheilukalastajain Liitto ry jämte medlemsorganisationer de mest betydelsefulla.

Organisationerna bedriver fiskeriekonomisk informations- och rådgivningsverksamhet genom att publicera tidskrifter som behandlar aktuella fiskeriekonomiska frågor samt genom att arrangera olika kurser med anknytning till fiskeribranschen. Rådgivning och övrig verksamhet utgår ifrån vederbörande medlemskårs behov.

2.5. Bedömning av nuläget

I början av år 1993 har jord- och skogsbruksministeriets och den under ministeriet lydande fiskeriförvaltningens distriktsmyndigheters, dvs. landsbygdsnäringsdistriktens organisation reformerats. Det finns sålunda inte något behov av att se över den statliga myndighetsorganisationen. De allmänna utvecklingsprinciperna för statsförvaltningen förutsätter, att ministeriet koncentrerar sig på skötseln av lagstiftnings-, budgeterings- m.fl. uppgifter av sådan karaktär, att man genom dem skapar förutsättningar för främjande av fiskerihushållningen och till denna anknuten näring och fritidsverksamhet. Av denna anledning skulle det vara ändamålsenligt att överföra handläggningen av enskilda ärenden på landsbygdsnäringsdistrikten.

I praktiken har fiskeområdenas verksamhet visat sig stå på mycket varierande nivå. De aktivaste fiskeområdena har i samarbete med ägarna till vattenområdena samordnat de metoder, som tillämpas vid bedrivande av fiske, förenhetligt för fiske debiterade avgifter och deltagit i vården av fiskevattnen och övrig utveckling av fisket inom sitt verksamhetsområde. Verksamhetens finansiering har skett på varierande sätt. I regel har finansieringen gått till så att fiskelagen överlätit i form av pilkfis-

keavgifter influtna medel eller andra för fiske uppburna avgifter till fiskeområdets disposition. Vissa fiskeområden har för att finansiera sin verksamhet t.o.m. uppburit fiskeområdesavgifter. Å andra sidan har verksamheten inom en del fiskeområden varit relativt blygsam. Verksamhetens ringa omfattning har ofta berott på dåliga kontakter med fiskelagen, brist på yrkeskunnig avlönad arbetskraft samt knappa disponibla medel. För de mindre fiskeområdenas del har en delorsak uppenbart även varit en onödigt tung organisation.

Enligt gällande lag om fiske är mete utan tillstånd av vattenområdets ägare tillåtet i den kommun där ifrågavarande person inte endast tillfälligt är bosatt. Mete i övriga delar av landet samt bedrivande av pilkfiske förutsätter antingen tillstånd av vattenområdets ägare eller erläggande av en länsrelaterad pilkfiskeavgift. Var och en 18 år fylld person som bedriver fiske är även skyldig att erlagga en fiskevårdsavgift till staten samt en fiskeområdesavgift till de fiskeområden inom vilka han bedriver fiske. Fiskevårdsavgift debiteras dock inte för mete, som bedrivs i den kommun i vilken den person som bedriver fisket inte endast bor tillfälligt. Inte heller fiskeområdesavgift behöver erläggas för mete och pilkfiske. Avgiftssystemet inklusive sina undantag är komplicerat och leder lätt till lagbrott. Därför föreligger det orsak att förenkla avgiftssystemet. Därtill är det ändamålsenligt att helt och hållet befria mete med maskbete från avgifter då man beaktar den med mete erhållna fångstens kvalitet och volym samt det faktum, att ifrågavarande mete även i övrigt helt allmänt uppfattas som en avgiftsfri allemansrätt.

I anslutning till fisketurismen utövas idag inom havsområdet en mångsidig serviceverksamhet där fisketurer till de allmänna vattenområdena utgör en väsentlig beståndsdel. Denna verksamhet begränsas i alla fall av att man inte kan erbjuda resenärer från områden utanför det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet möjligheter att fritidsfiska inom de allmänna vattenområdena.

Då lagen om fiske i tiden stiftades var ännu de gamla fiskerätterna för invånarna i Enare, Enontekis och Utsjoki kommuner oklara och det förelåg ej heller sådana avgöranden för inom området utförd vattenrågång som skulle ha vunnit laga kraft. Av nämnda skäl kom därför lagen om fiske från år 1952 att förbli i kraft för de tre nordligaste kommunernas del.

Numera har utförda vattenområdesskiften i området vunnit laga kraft och fiskerätter som haft särskilda grund är i huvudsak utredda. Inom området finns det därför inte mera något behov av att tillämpa den gamla lagen om fiske. Lagen om fiske från år 1982 frångår ej heller invånarna i Enare, Enontekis och Utsjoki kommuner de fiskerätter de har på annan laglig grund.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

3.1. Mål

Målet för propositionen är att utveckla fiskeområdenas verksamhet och därigenom skötseln av fiskerihushållningsfrågor. Genom att det beslutsfattande som gäller vården av fiskevattnen å ena sidan kräver att fiskevattnen behandlas som en helhet och å andra sidan fordrar lokalkännedom, är fiskeområdena den lämpligaste organisationen för handhavande av dessa uppgifter.

Fiskeområdena har i sin verksamhet haft svårigheter med finansieringen. Därför har propositionen som mål att även undanröja dessa svårigheter. I detta syfte föreslås att stadgandena om fiskevårdsavgiften revideras. Syftet är att förenkla avgiftssystemet.

Med hjälp av stadganden i lagen om fiske borde även ett ökat intresse för bedrivande av fiske eftersträvas. Därför föreslås att avgiftsfritt mete med maskbete skulle vara tillåtet på annans vattenområde i hela landet och att rätten att bedriva annat mete och pilkfiske på annans vattenområde i hela landet skulle ingå i fiskevårdsavgiften.

Även lösandet av finansieringsfrågorna för rådgivningsorganisationerna förutsätter från nuvarande praxis avvikande arrangemang, eftersom enligt principerna för utvecklandet av statsförvaltningen den som dragit nytta av något även skall stå för kostnaderna. De som bedriver fiske skall enligt propositionen via fiskevårdsavgiften stå för den del av kostnaderna för rådgivningen som för närvarande betalas av statens allmänna medel.

Ett av syftena med propositionen är även att utveckla förvaltningen inom fiskerihushållningen i enlighet med de allmänna principerna för utvecklandet av statsförvaltningen. Därför föreslås att beslutsfattandet då det berör avgö-

randet av enskilda ärenden delegeras. Vården av fiskevattnen är för vattenområdets ägare inte bara en skyldighet utan även en förmån, och därför finns det inte något behov av att utsträcka den statliga myndighetens kontroll till alltför detaljerade frågor.

Ytterligare ett mål för propositionen är att förenhetliga den fiskelagstiftningen som tillämpas i landet genom att utsträcka tillämpningen av lagen om fiske till att gälla även det fiske som bedrivs inom landets tre nordligaste kommuner Enare, Enontekis och Utsjoki.

Avsikten med propositionen är även att sträva till förbättrade förutsättningar för fisketurismen. För att detta mål skall kunna uppnås föreslås att bedrivande av fritidsfiske inom allmänt vattenområde i havet skall bli tillåtet i större omfattning än tidigare.

3.2. De viktigaste förslagen

För att effektivisera fiskeområdenas verksamhet föreslås att deras organisation revideras. Utgångspunkten är, att organisationen får en form som följer privaträttsliga principer. I lag skulle stadgas om medlemskap i fiskeområdena samt om stämma, styrelse och disponent för dessa.

Avgiftssystemet föreslås bli förenklat på så sätt, att fiskevårdsavgiften och pilkfiskeavgiften i sak skulle sammanföras och att erlagd avgift skulle berättiga till mete och pilkfiske i hela landet. Samtidigt skulle fiskeområdesavgiften slopas. Mete med maskbete skulle vara avgiftsfritt. De medel som inflyter i form av fiskevårdsavgifter skulle användas så att en fjärdedel återbärs till ägarna av vattenområden såsom ersättning för rätten att meta och pilkfiska, en fjärdedel används för att täcka fiskeområdenas kostnader, en fjärdedel för rådgivningsorganisationernas kostnader och en fjärdedel för projekt som främjar fiskerihushållningen.

I avsikt att delegera uppgifter föreslås att beslutsfattandet i enskilda fall överförs från jord- och skogsbruksministeriet till landsbygdsnäringsdistrikten. Vidare föreslås att ärenden som för närvarande handläggs av landsbygdsnäringsdistrikten på motsvarande sätt delegeras till fiskeområdena, närmast frågor som gäller ordnandet av det praktiska fisket. Därtill föreslås att de ärenden som berör beviljande av

tillstånd för stödjepunkter för fisket skulle överföras från länsstyrelserna till landsbygdsnäringsdistrikten.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Enligt nu gällande lag har det årligen i form av fiskevårdsavgifter influtit 13,7—19,3 miljoner mark och i form av pilkfiskeavgifter 5,6—7,3 miljoner mark. Enligt lagförslaget skall fiskevårdsavgiften uppgå till högst 200 mark om året. Statsrådet skulle årligen fastställa fiskevårdsavgiften, som tillsvidare ämnas fastställas till högst 80 mark. Avgiften kunde dock fastställas särskilt för landets olika delar. Antalet betalare av avgift uppskattas till 600 000—700 000 personer. Under dessa förutsättningar skulle det årligen inflyta 48—56 miljoner mark.

I praktiken har det förekommit svårigheter med uppbörden av fiskeområdesavgifter. En del av fiskeområdena har erhållit dispositionsmedel ur fiskelagens avgifter. Av de medel som skulle inflyta vid ett förnyande av fiskevårdsavgiften kunde årligen 12—14 miljoner mark ges till fiskeområdenas verksamhet. Fiskeområdena kunde därutöver debitera på avtal baserade avgifter för uppgifter av beställningskaraktär. Debitering av avgifter av denna typ är möjlig redan enligt nuvarande lag.

Till ägare av vattenområden har för närvarande årligen återburits 5,6—7,3 miljoner mark. Enligt lagförslaget skulle den återburna summan bli 12—14 miljoner mark per år. Förmodligen kommer i alla fall intresset för pilkfiske att stiga när möjligheter öppnas att pilka utan att erlägga en separat avgift.

Rådgivningsorganisationerna har årligen för löner och övriga utgifter i verksamheten erhållit 10—13 miljoner mark i statsbidrag ur i statsförslaget anvisade medel. Detta statsbidrag skulle i framtiden betalas av de medel, som influter i fiskevårdsavgifter. Likväl skall det statsbidrag Finlands Laxodlarförbund r.f. erhåller för täckande av allmänna kostnader för rådgivningsverksamheten inte betalas ur dessa medel.

Årligen har cirka 12 miljoner mark av de influtna fiskevårdsavgifterna använts till olika projekt för främjande av fiskerihushållningen. Enligt lagförslaget skall fiskevårdsavgifter om

12—14 miljoner mark användas för dessa projekt. Projekt av denna typ utgör i alla fall en särskild grupp, vars finansiering ur olika källor bör omprövas årligen mot bakgrunden av den situation som råder vid respektive tidpunkt.

4.2. Verknningar ifråga om organisation och personal

Förslaget påverkar inte den statliga förvaltningens struktur. Enligt förslaget skall rätten att avgöra ärenden gällande enskilda fall överföras från jord- och skogsbruksministeriet på landsbygdsnäringsdistrikten. Denna ändring påverkar likväl inte personalens storlek.

Fiskeområdenas organisation föreslås bli reviderad i sin helhet. I enlighet med allmänna privaträttsliga principer skulle den allmänna beslutanderätten inom fiskeområde utövas av en stämma för fiskeområdets medlemmar. De praktiska förvaltningsuppgifterna skulle ankomma på fiskeområdets styrelse, som utses av fiskeområdets stämma. För skötseln av löpande ärenden skall en disponent för fiskeområdet tillsättas. Denna tjänst behöver inte vara en heldagstjänst.

4.3. Övriga verknningar

Propositionen har enligt gjorda bedömningar inte några miljöeffekter och påverkar ej heller medborgarnas ställning.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden

Propositionen har beretts i en av jord- och skogsbruksministeriet den 1 april 1992 tillsatt arbetsgrupp bestående av representanter för jord- och skogsbruksministeriets fiske- och viltavdelning, landsbygdsnäringsdistrikten och landsbygdsnäringsdistriktens personal, vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Centraförbundet för Lant- och skogsbruksproducenterna rf, Centraförbundet för Fiskerihushållning rf, Finlands Fritidsfiskares Centraförbund rf och Åbolands Fiskarförbund rf.

5.2. Remissutlåtanden

Utlåtande om arbetsgruppens promemoria begärdes av finansministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, miljørådet, landsbygdsnäringsdistrikten, forststyrelsen, Centraförbundet för Lant- och skogsbruksproducenter rf samt av centrala fiskeriekonomiska organisationer och av deras medlemsorganisationer. Utöver dessa har ett flertal fiskeområden och kommuner givit sitt utlåtande om promemorian.

En klar majoritet av dem som gav sitt utlåtande förhöll sig positivt till arbetsgruppens lagförslag. I många utlåtanden gjordes dock anmärkningar mot detaljer i lagförslaget.

Lagförslaget baserar sig på arbetsgruppens förslag. De anmärkningar som framförts i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats då propositionen bereddes.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering

3 §. I paragrafen fastställs fiskerihushållningens organisation och syftet med dess verksamhet. I paragrafens 2 mom. anges huvudragen för fiskeområdenas verksamhetsmål och geografiska verksamhetsområden ävensom fiskeområdenas förvaltningsorgan. Enligt nu gällande stadganden fungerar fiskeområdets delegation och dess styrelse som organ för fiskeområdets förvaltning. Mera detaljerade stadganden om fiskeområdets organ och beslutsprocess

ingår i 9 kap. Om fiskeområdets uppgifter stadgas därtill även i andra avsnitt av lagen om fiske. Förvaltningen av fiskeområdena har i praktiken visat sig vara tungrodd och osmidig. Därför föreslås att stadgandena i lagens 9 kap. justeras så att de följer allmänna samfunds- rättsliga principer. Vidare föreslås att omnämnandet av organen för fiskeområdet i 3 § 2 mom. stryks såsom obehövligt.

I paragrafens 3 mom. stadgas om de statliga myndigheter som ombesörjer statens fiskeriförvaltning. Fiskeriförvaltningen handlas av jord-

och skogsbruksministeriet. För den regionala fiskeriförvaltningen är landet indelat i fiskeridistrikt. Den regionala förvaltningen sammankopplas i alla fall ofta med fiskeområdenas förvaltning, vilket är ägnat att förvilliga medborgarna. Därför föreslås att begreppet ersätts med termen distriktsförvaltning. Landsbygdsdistrikten och fiskeridistrikten är numera sammanförda till landsbygdsnäringsdistrikt, som sköter de uppgifter fiskeridistriktet tidigare handlade. I momentet ingår även en justering av detta sakförhållande.

6 §. Enligt paragrafens 1 mom. äger var och en i Finland fast bosatt medborgare i stat, som ingår i det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, rätt att fiska inom allmänt vattenområde i havet samt inom Finlands fiskezon. Medborgare i de nordiska länderna har inom detta vattenområde rätt till husbehovs- och fritidsfiske oberoende av hemort. Enligt paragrafens 2 mom. kan landsbygdsnäringsdistrikt utfärda ordningsföreskrifter om bedrivande av fiske inom avsedda område.

I paragrafens 3 mom. stadgas, att landsbygdsnäringsdistrikt då yrkesfiskets behov det förutsätter kan utarrendera eller meddela tillstånd att använda fångstplats för lax eller havsöring inom allmänt vattenområde i havet.

Ett utvecklande av fisketurismen förutsätter, att även personer som kommer till Finland från områden utanför det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet erbjuds möjligheter att bedriva fritidsfiske inom allmänt vattenområde i havet. Å andra sidan förutsätter yrkesfiskarnas intressen, den allmänna ordningen och uppföljningen av fiskbeståndets utveckling, att även utnyttjandet av fiskerätten övervakas och vid behov t.o.m. begränsas. Därför föreslås att ovan avsedda möjlighet att bedriva fritidsfiske skall vara beroende av myndighets tillstånd. Detta skulle meddelas av landsbygdsnäringsdistriktet. Ett stadgande gällande detta har fogats till paragrafens 3 mom.

7 §. Enligt paragrafens 1 mom. har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i kommun rätt att bedriva mete, pilkfiske och annat krokfiske inom allmänt vattenområde i insjö till vilken kommunen sträcker sig. Enligt paragrafens 2 mom. besluter fiskeområdets delegation och, då vattenområdet hör till två eller flera fiskeområden, fiskeområdenas delegationer gemensamt om annat fiske. Om ombesörjandet av de frågor som ankommer på fiskeområdet stadgas nedan i 9 kap. Enligt detta kunde

på fiskeområdes stämma ankommande uppgifter även för ovannämnda frågor del genom reglemente uppdras åt fiskeområdets styrelse. Därför föreslås att omnämmandet av delegationen stryks i paragrafens 2 mom.

8 §. Enligt paragrafens 1 mom. har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i kommunen rätt att meta på annat vattenområde i kommunen med undantag av forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag samt vattenområden inom vilka fiske är förbjudet. Enligt 9 § 2 mom. i gällande lag får mete och pilkfiske bedrivas inom ifrågavarande län även av person som erlagt pilkfiskeavgift under samma förutsättningar som kommuninvånare inom kommun.

Ovan avsedda rätt att meta för kommuninvånare är inte förbunden med skyldighet att erlagga fiskevårdsavgift. Däremot är den länsrelaterade rätten till pilkfiske förbunden med skyldighet att betala såväl fiskevårdsavgift som pilkfiskeavgift.

Rätten att meta för kommuninvånare och den till län relaterade pilkfiskeavgiften är i den meningen vardera allmänna rättigheter, att ingendera förutsätter tillstånd av vattenområdets ägare. En av avsikterna med lagförslaget är att sammanföra de lagbundna avgifterna, varvid någon särskild pilkfiskeavgift ej mera skulle uppbäras. Följden av detta skulle vara att den till län relaterade rätten att meta eller pilkfiska inte skulle vara beroende av någon inkom för detta ändamål betalad avgift.

När det gäller främjandet av rekreationsfisket och fiskeintresset har det visat sig att en på pilkfiskeavgift baserad fiskerätt har varit ändamålsenlig. En rätt av denna typ borde därför bibehållas även i fortsättningen.

Till en lagstadgad rätt att meta och bedriva pilkfiske ansluter sig även frågan om den ersättning som skall betalas till områdets ägare för utnyttjandet av ifrågavarande rätt. Då avgifterna kombineras på det sätt som föreslås i lagförslaget borde denna ersättning även erläggas ur avgiften. Stadganden om denna fråga har nedan intagits i 91 §.

I detta moment föreslås även ingå ett stadgande om rätten att meta och pilka på annans vattenområde utan ägarens tillstånd. I sak är det fråga om att sammanföra stadgandena i 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. i nu gällande lag.

För att förenhetliga fiskerättssystemet och för att främja fiskeintresset föreslås ett stadgande om att var och en skall ha rätt att

bedriva mete och pilkfiske i hela landet. Jämfört med nu rådande situation innebär förändringen i sak att den länsrelaterade rätten kommer att gälla hela landet.

Om de avgifter som är förbundna med utnyttjandet av fiskerätten samt om användningen av de medel som inflyter genom avgifterna skall, såsom redan ovan konstaterats, stadganden intas i 91 §.

9 §. Enligt paragrafens nu gällande 2 mom. får var och en som fyllt 18 år även utan att inhämta vattenområdets ägares tillstånd meta och pilka på annans vattenområde efter att ha betalt pilkfiskeavgift som berättigar till detta fiske inom ifrågavarande län. Den som inte fyllt 18 år har dock rätt att meta och pilka i hela landet utan att betala pilkfiskeavgift. En redogörelse för de begränsningar som gäller pilkfiskerätten och motsvarar för metet gällande begränsningar har givits ovan i anslutning till 8 §. Genom att det föreslås att stadganden om rätten att bedriva mete och pilkfiske intas i 8 § 1 mom. och om avgifter som skall uppbäras för fisket i 88 § föreslås att 2 mom. upphävs såsom obehövt.

11 §. Paragrafens 1 mom. innehåller en hänvisning till 9 § 2 mom. Det föreslås att hänvisningen stryks på grund av att även 9 § 2 mom. föreslås bli upphävt. På grund av de organisationsförändringar som skett inom statsförvaltningen föreslås att termen fiskeridistrikt på motsvarande sätt ersätts med landsbygdsnäringsdistrikt.

Enligt paragrafens 2 mom. kan fiskeområdes delegation på begäran av vattenområdes ägare eller på eget initiativ begränsa mete och pilkfiske samt inom allmänt vattenområde i insjö bedrivit fiske eller förbjuda avsett fiske för en tid av högst tre månader. Föreligger upprepat behov av förbud eller begränsning skall delegationens beslut underställas landsbygdsnäringsdistriktet för fastställelse. För ett tryggnad och en ökning av fiskbeståndet är en tid av tre månader ofta alltför kort. Därför föreslås att ifrågavarande maximala tid förlängs från tre månader till ett år.

För att undvika onödigt arbete föreslås att förfaringsättet med underställande av besluten om förbud eller begränsning av fisket inom fiskeområdet slopas. Detta motiveras med att fiskeområdena på basen av sin lokalt förankrade sakkunskap äger tillräckliga förutsättningar för att avgöra frågan. Om skötseln av på fiskeområdet ankommande ärenden stadgas

närmare nedan i 9 kap., i vilket fiskeområdets delegation föreslås bli ersatt med fiskeområdets stämma. På stämman ankommande uppgifter inklusive ovan avsedda uppgifter kunde genom reglemente för fiskeområdet åläggas fiskeområdets styrelse. Därför föreslås att den passus som gäller delegationen stryks i paragrafens 2 mom.

16 §. Paragrafen innehåller stadganden om utarrendering av fiskerätt samt förfaringsättet då fisket eller vården av fiskbeståndet i vattendrag väsentligt försvåras av att något vattenområde lämnas outnyttjat. Enligt paragrafens 2 mom. kan fiskeområdets styrelse, då olägenhet av ovannämnda karaktär uppstår på grund av outnyttjat vattenområde, uppmana vattenområdets ägare att arrendera ut området för yrkesfiske. Om handläggandet av fiskeområdes uppgifter stadgas närmare i 9 kap. De uppgifter som ankommer på fiskeområdets styrelse kunde genom reglemente åläggas en för fiskeområdet utsedd disponent. Därför föreslås att omnämmandet gällande styrelsen stryks i paragrafens 2 mom.

21 §. De som bedriver yrkesfiske har rätt att på statsägd mark vid havet på av länsstyrelsen anvisad plats och på villkor som fastställs av denna få arrendera markområde för uppförande av för fisket behövliga förvaringsutrymmen, för torkning av fångstredskap och för tillfällig inkvartering som är nödvändig vid yrkesutövningen. Utarrenderingen av fiskestöd-jepunkter berör fiskerihushållningen och borde som en del av denna ombesörjas av fiskerimyndigheterna. Därför föreslås att denna befogenhet överförs på landsbygdsnäringsdistriktet.

26 §. Med stöd av paragrafens 2 mom. kan landsbygdsnäringsdistriktet förbjuda bedrivande av fiske nedanom dammbyggnad i vattendrag även på en längre sträcka än etthundra meter samt i dammbyggnad och konstgjord sjö eller konstgjord damm. Med stöd av 4 mom. kan landsbygdsnäringsdistrikt även bevilja lättnader i förbud mot fiske i närheten av en dammbyggnad. Vid beviljandet av lättnader är lokalkännedom av avgörande betydelse. Därför föreslås att befogenheten överförs på fiskeområdena, som känner till de lokala förhållandena.

32 §. Paragrafen innehåller stadganden om minsta tillåtna maskvidd i fångstredskap samt om att sättet för uppmätning av maskvidden stadgas genom förordning. Vidare stadgas i paragrafen att fiskeområdes delegation för be-

stämnd tid för ett visst vattenområde kan utfärda bestämmelser enligt vilka maskvidden för fångstredskap av garn skall vara antingen större eller mindre än vad i förordning är stadgat samt även för viss tid förbjuda eller begränsa användningen också av annat än av garn tillverkat redskap. Om skötseln av på fiskeområdet ankommande uppgifter stadgas närmare i 9 kap., i vilket fiskeområdets delegation föreslås bli ersatt med fiskeområdets stämma. På stämman ankommande uppgifter inklusive ovannämnda frågor kunde genom reglemente för fiskeområdet åläggas fiskeområdets styrelse. Därför föreslås att den passus som gäller delegationen stryks i paragrafens 2 och 3 mom.

35 §. Enligt paragrafens 1 mom. stadgas om de minsta mått som i naturliga vatten fångade fiskar och kräftor skall fylla genom förordning. Fiskeområdets delegation kan enligt 2 mom. för viss fiskart eller beträffande kräftan bestämman att minimimåttet skall vara större än vad genom förordning stadgas.

Innehavare av fiskerätt, d.v.s. i allmänhet fiskelaget, är enligt lag om fiske 2 § i första hand skyldig att ordna fisket och vården av fiskbeståndet inom sitt vattenområde så att fiskbeståndet utnyttjas rationellt och med beaktande av fiskeriekonomiska synpunkter. Innehavare av fiskerätt kan i nämnda avsikt bestämma ett minimimått för olika fiskarter, varvid mindre fiskar än detta mått anger ej får fångas i innehavarens fiskevatten. Beslut gällande minsta mått för fisk skall i alla fall vara fiskeriekonomiskt motiverat.

Enligt paragrafens nuvarande 2 mom. kan fiskeområde oberoende av vattenområdets ägares vilja för visst vattenområde för viss tid bestämma att minsta mått för viss fisk- eller kräftart skall vara större än vad genom förordning stadgas, om uppnåendet av de i lagens 1 § avsedda syftemålen det särskilt kräver. Ett rationellt utnyttjande av fisk- och kräftbeståndet och den lokala vården av bestånden kan i alla fall förutsätta ett bestämmande av minsta mått även för sådana fisk- och kräftarter, vars minsta mått inte fastslagits i förordning. Därför föreslås att paragrafens 2 mom. justeras sålunda, att fiskeområdet ges rätt att vid behov bestämma ett minimimått även då ett stadgande om minsta mått inte finns i förordning. Avvikande från tidigare kunde minsta mått bestämmas antingen för viss tid eller tillsvidare enligt fiskeområdets prövning.

Om handläggandet av fiskeområdes uppgifter stadgas närmare i 9 kap. Därför föreslås att fiskeområdets delegation ersätts med fiskeområdets stämma. På stämman ankommande uppgifter inklusive ovan nämnda ärenden kunde genom reglemente för fiskeområdet åläggas fiskeområdets styrelse. Därför föreslås att den passus som gäller delegationen stryks i paragrafens 2 och 3 mom.

37 §. I paragrafens 1 mom. stadgas om de tillstånd som kan meddelas för visst vattenområde eller del därav för användning av förbjudet fångstredskap eller fiskesätt, fångande av fredad fisk eller kräfta under fredningstid samt fångande av fisk eller kräfta som inte fyller stadgat eller föreskrivet mått. Tillstånden berör begränsade områden och meddelas utgående från enskilda ansökningar. Tillstånden beviljas av jord- och skogsbruksministeriet. Handläggningen av ansökningsärenden gällande enskilda fall sker ändamålsenligast inom distriktsförvaltningen. Därför föreslås att behandlingen av ifrågavarande ärenden överförs på landsbygdsnäringsdistrikten.

Enligt paragrafens 2 mom. kan landsbygdsnäringsdistriktet för viss tid förbjuda användningen av visst fångstredskap eller visst fiskesätt då särskilda förhållanden inom ett visst vattenområde eller viktiga synpunkter i anslutning till fiskevården det förutsätter. Vid behandling av ärendet är alltid den lokala sakkunskapen av avgörande betydelse. Därför föreslås att befogenheten överförs på fiskeområdena.

38 §. Jord- och skogsbruksministeriet kan för omplantering, fiskodling, forskning eller annat ändamål i anslutning till fiskevården med fiskevattnets ägares medgivande meddela tillstånd att fånga fisk eller kräftor med avvikelse från stadganden eller bestämmelser som utfärdas med stöd av lagen om fiske. Tillstånden meddelas på särskild ansökan från fall till fall. Handläggningen av dessa tillståndsärenden sköts ändamålsenligast inom distriktsförvaltningen. Därför föreslås att den överförs på landsbygdsnäringsdistrikten.

43 §. Fiskeområdets delegation kan under vissa förutsättningar grunda fredningsområde inom vattenområde där värdefulla fiskarter leker eller uppehåller sig eller vilket de anlitar som vandringsled. Bestämmelserna angående fredningsområde kan även vid behov ändras. Om skötseln av på fiskeområde ankommande uppgifter stadgas närmare i 9 kap., i vilket

fiskeområdets delegation föreslås ersättas med fiskeområdets stämma. På stämman ankommande uppgifter inklusive ovan nämnda ärenden kunde genom reglemente för fiskeområdet åläggas fiskeområdets styrelse. Därför föreslås att den passus som gäller delegationen stryks i paragrafens 2 och 3 mom.

44 §. Beslut av fiskeområde om grundande av fredningsområde skall underställas landsbygdsnäringsdistriktet för fastställelse. I samband härmed skall landsbygdsnäringsdistriktet även fastställa den ersättning för förlorad möjlighet att nyttja fiskerätt, som tillkommer ägare av vattenområde och betalas av statsmedel. Vid beslut i ärende som berör grundande av fredningsområde är fiskeområdets lokala sakkunskap av avgörande betydelse. Därför föreslås att förfaringssättet med underställelse slopas.

Syftet med grundandet av fredningsområde är att öka en naturresurs som gagnar såväl fiskevattnets ägare som de personer som bedriver fiske. Därtill gäller bestämmelserna angående fredning endast för viss tid under vilken de även vid behov kan upphävas. Därför är det inte ändamålsenligt att erlagga en ersättning för begränsning av fiskerätten ur statens medel.

Av ovan redovisade orsaker föreslås att paragrafen upphävs såsom obehövlig.

45 §. Paragrafens 1 mom. innehåller bl.a. ett stadgande om förfarandet vid ansökan om utredning av gränserna för fredningsområde. Paragrafens 2 mom. innehåller stadganden om utmärkning av fredningsområdes gränser och 3 mom. stadganden om kungörelse och övervakning av inskränkningar i användning av fredningsområde. Dessa uppgifter ankommer på fiskeområdets styrelse. I lagens 9 kap. föreslås att de uppgifter som ankommer på fiskeområdets styrelse genom reglemente kunde åläggas en för fiskeområdet utsedd disponent. Därför föreslås att de omnämmanden, som gäller styrelsen, stryks i paragrafen.

46 §. Enligt paragrafens 1 mom. kan fiskeområdets styrelse, om den finner det behövt att bibehålla fredningsområde eller flytta det till annan plats, framställa förslag därom till fiskeområdets delegation. Enligt paragrafens 2 mom. kan delegationen fatta beslut om indragande av fredningsområde.

I 9 kap. föreslås att delegationen ersätts med stämma för fiskeområdet i stadgandet om skötseln av fiskeområdets uppgifter. Därtill föreslås att på delegationsmötet ankommande

uppgifter i den omfattning vederbörande fiskeområdes stämma anser det vara ändamålsenligt genom reglemente skulle överföras på styrelsen och på styrelsen ankommande uppgifter på motsvarande sätt på disponenten. Syftet är att fiskeområdet enligt allmänna samfundsrättsliga principer får organisera sina uppgifter på det sätt det anser vara ändamålsenligast. Därför föreslås att paragrafens 1 mom., som närmast är en reglementsfråga, utgår och att omnämmandet av fiskeområdets delegation i 2 mom. stryks. Det föreslagna 2 mom. motsvarar nuvarande 3 mom.

47 §. Vederbörande myndighet kan hos vattendomstol ansöka om indragning av fredningsområde på grund av verkställande av planläggning, ordnande av trafikförhållanden eller annat viktigt allmänt ändamål, såvida fiskeområdets delegation inte har bifallit detta. Enligt förslagen till ändringar av lagens 9 kap. kunde behandlingen av ärenden gällande fredningsområde ankomma antingen på fiskeområdets stämma eller styrelse, om så har fastställts i reglemente. Därför föreslås att omnämmandet av fiskeområdets delegation i paragrafens 1 mom. stryks.

49 §. Om ett fiskelag inte har konstituerat sig har dess uppgifter kunnat skötas i den ordning lagen om vissa slag av samfällighet och därmed jämförliga gemensamma förmåner (204/40) stadgar eller kunnat ställas under god mans förvaltning. Nämnda lag har upphävts genom lagen om samfälligheter (758/89), som trädde i kraft den 1 september 1989.

Lagen om samfälligheter innehåller stadganden om skötseln av ärenden även för de fall då delägarna i ett samfällt område inte konstituerat sig. Bland annat innehåller lagen stadganden om hur möten för delägare i en samfällighet som inte konstituerat sig skall sammankallas, om hur meddelanden delges delägarna, om hur delägarna fattar beslut, om klandrande av beslut och om hur kostnaderna för samfälligheten fördelas. I och med att den nya lagen tillämpas för samfällt områdes del är det ändamålsenligt att den även tillämpas för samfälliga fiskevattnens del.

50 §. Enligt paragrafens 1 mom. sammankallar en av kommunstyrelsen förordnad person delägarna i samfällt fiskevatten till stämma för att besluta om fiskelagets konstituering.

Paragrafens 2 mom. stadgar att för möteskallelsens innehåll och för hur den skall tillkännages gäller på motsvarande sätt stadgan-

dena i 4 § lagen om vissa slag av samfälligheter och därmed jämförliga gemensamma förmåner. Nämda lag har upphävts och därför föreslås att i 2 mom. hänvisas till den nya lagen.

70 §. Paragrafen innehåller ett allmänt stadgande om fiskeområdets organ. Dessa skulle vara fiskeområdets stämma, styrelse och disponent. Fiskeområdets stämma skulle i huvudsak motsvara den nuvarande delegationen för fiskeområdet. Styrelsen skulle sköta fiskeområdets löpande ärenden tillsammans med disponenten. Disponenten kunde vara gemensam för flera fiskeområden, alternativt med heldags- eller halvdagstjänst, med eller utan lön. Fiskeområdet skulle få besluta på vilket sätt områdets uppgifter sköts. Syftet med ändringen är att göra förvaltningen av fiskeområden klarare och lättare och i mån av möjlighet få den att fungera i överensstämmelse med nu gällande samfundsrättsliga stadganden.

71 §. I nu gällande lag ingår inte stadganden om fiskeområdets medlemmar. I lagens 70 § stadgas dock att mandattiden för de personer som utövar fiskeområdets beslutanderätt är fyra år.

Fiskeområdets förvaltning föreslås bli reformerad i enlighet med allmänna samfundsrättsliga principer sålunda att de samfund och ägare av vattenområden, som direkt med stöd av lag är medlemmar i fiskeområdet och sålunda för sin del bär ansvar för skötseln av de uppgifter som åligger fiskeområdet fastställs i lagen. Medlemmarna har enligt lag även vissa rättigheter, bl.a. rätten att sända en företrädare till fiskeområdets stämma och rätten att delta i fiskeområdets beslutsfattande.

Utöver fiskelag och andra ägare av vattenområde kunde även inom fiskeområdet verkande medlemsorganisationer till riksorganisationer för yrkesfiskare och fritidsfiskare vara medlemmar av fiskeområde. Om dessa organisationer skulle stadgas närmare genom förordning.

Ävsikten är att genom förordning stadga att sådana lokala medlemsorganisationer av fiskerihushållningens rådgivningsorganisationer som antecknats i föreningsregistret skall kunna bli medlemmar i fiskeområde.

72 §. Fiskeområdes delegation sammanträder på kallelse av ordföranden minst en gång om året till ordinarie sammanträde. Därtill kan delegationen sammankallas till extraordinarie sammanträde för att till behandling uppta ett visst ärende, om minst tre medlemmar av

delegationen begärt detta. Extraordinarie sammanträde måste även sammankallas för behandling av i lagens 85 § åsyftat rättelseyrkande.

Motsvarande stadganden föreslås ingå i 72 §. En ändamålsenlig skötsel av fiskeområdets uppgifter kan dock förutsätta att fiskeområdets stämma vid behov sammankallas oftare än tidigare. Därför föreslås att fiskeområdets stämma själv skall kunna fatta beslut om de sammanträden som skall hållas eller att styrelsen vid behov skall kunna sammankalla stämman.

73 §. Fiskeområdes högsta beslutanderätt utövas för närvarande av fiskeområdets delegation, vars medlemmar väljs för en mandattid av fyra år. Varje fiskelag utser en medlem till delegationen och de ägare av vattenområde inom fiskeområdet som inte hör till något fiskelag får gemensamt utse det antal företrädare som landsbygdsnäringsdistriktet besluter. Dessutom förordnar staten en medlem för egna vattenområden och en medlem för de allmänna vattenområden som hör till fiskeområdet. Yrkesfiskarnas och fritidsfiskarnas inom fiskeområdet verksamma lokala organisationer får även de utse var och en sin företrädare. Dessutom kan till delegationen höra en sakkunnigmedlem som företrädare för yrkesfisket.

De stadganden som berör utövandet av fiskeområdes beslutanderätt föreslås bli reviderade enligt allmänna samfundsrättsliga principer sålunda att fiskeområdets medlemmar skulle fatta besluten i frågor som hör till fiskeområdet. Huvudregeln skulle vara att varje medlem får delta med en företrädare i fiskeområdets stämma. Av praktiska skäl och för att medlemmarnas intressen i princip är desamma skulle deltagandet i stämman med en företrädare i alla fall begränsas till de fiskelag och de ägare av vattenområden som inte hör till något fiskelag vilka representerar ett vattenområde omfattande minst 50 hektar. Ägare av mindre vattenområden inklusive små fiskelag skulle få delta med en gemensam representant per jordregisterby. Även statens representation skulle fastställas enligt ovanstående. Begränsandet av antalet företrädare för de mindre vattenområdenas del är motiverat för att en snedvridning av beslutsfattandet skall kunna förhindras och för att begränsa möteskostnaderna. I praktiken skulle majoriteten av rösträtten ändå fortsättningsvis finnas hos personer som företräder ägarna.

74 §. Paragrafen innehåller ett stadgande om utnyttjandet av rösträtt vid fiskeområdets stämma. I praktiken är det inte lätt att tillämpa röstetal, som skulle basera sig på arealer för vattenområden eller storleken på andel i vattenområde på grund av att det är ytterst svårt att få fiskelagens och de övriga ägarnas vattenområden jämförbara sinsemellan. Därtill är en del av fiskeområdets medlemmar organisationer, vilkas röstetal borde fastställas på rent matematiska grunder. Av praktiska skäl föreslås därför att utnyttjandet av rösträtt skall grunda sig på ett röstetal enligt antalet individer. En ägare till ett vattenområde skulle även kunna befullmäktiga någon annan att använda hans rösträtt.

75 §. Paragrafen innehåller ett stadgande om på fiskeområdets stämma ankommande uppgifter. De motsvarar i huvudsak de uppgifter fiskeområdets delegation har enligt 72 § i nu gällande lag.

Till de viktigaste av stämmans uppgifter hör att godkänna reglemente för fiskeområdet och förelägga detta för landsbygdsnäringsdistriktet för fastställelse, att utse styrelse för vattenområdet, att fastställa budget och bokslut, att bevilja ansvarsfrihet för styrelsen samt vissa frågor som berör planen för nyttjande och vård av fiskeområdet, fredningsområden och inskränkning av fisket.

Nya uppgifter som fiskeområdena skulle tilldelas är handläggning av ärenden gällande förbud för fiske enligt 26 § 2 mom. och beviljande av lättnader enligt samma paragrafs 4 mom. samt ärenden gällande begränsningar av fisket enligt 37 § 2 mom. En ändamålsenlig skötsel av uppgifter som ankommer på fiskeområdet förutsätter i alla fall inte att alla ovan nämnda ärenden behandlas på fiskeområdets stämma.

Beroende på fiskeområdets storlek, verksamhetens omfattning, personalens yrkesskicklighet och andra orsaker kunde en del av uppgifterna skötas ändamålsenligare och mera ekonomiskt av fiskeområdets styrelse eller disponent. Det praktiska ombesörjandet av uppgifterna borde därför i så stor omfattning som möjligt överlämnas till fiskeområdets stämma, som har den lokala kännedomen och som genom ett i 77 a § avsett reglemente kan delegera en del av sina uppgifter till fiskeområdets styrelse och disponent.

Godkännande av reglemente för fiskeområdet, val av styrelsemedlemmar, fastställande av

verksamhetsplan, budget och bokslut samt beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen är i alla fall uppgifter av sådan natur, att handläggningen av dem alltid skulle åligga fiskeområdets stämma.

75 a §. Enligt lagens nu gällande 73 § sammankallar fiskeridistriktet fiskeområdenas delegationer till deras första sammanträde sedan indelningen av vattenområden i fiskeområden samt gränserna för områdena fastställts. Fiskeridistriktet och fiskeområdets styrelse kan även anmoda kommunstyrelsen att skaffa de uppgifter som behövs för förrättandet av valet av medlemmar i delegationen. Lantmäterimyndigheterna skall vid behov ge handräckning för utredandet av vattenområdenas vattenrättsliga ställning, varvid det kan bestämmas att en sådan förrättning som avses i 231 a § lagen om skifte skall verkställas.

En justering av fiskeområdenas gränser kan p.g.a. sammanslagning av fiskeområden eller av någon annan orsak visa sig vara nödvändig. Härvid skulle landsbygdsnäringsdistriktet fastställa gränserna på nytt samt kunde efter fastställelse av gränserna kalla fiskeområdets medlemmar till deras första möte. Den nya 75 a § innehåller stadganden gällande detta.

76 och 77 §§. Föreslås att de uppgifter som ankommer på fiskeområdets styrelse fastslås i enlighet med allmänna samfundsrättsliga stadganden. De skulle närmast omfatta beredning och verkställande av de frågor som behandlas på fiskeområdets stämma samt skötseln av löpande ärenden.

Fiskeområdets stämma kunde därtill genom reglemente delegera en del av sina uppgifter till styrelsen och på styrelsen ankommande uppgifter till disponenten i den utsträckning stämman anser att en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna förutsätter detta.

Stadganden gällande medlemmar, ordförande och vice ordförande i fiskeområdets styrelse samt styrelsens behörigheter ingår i 76 § och stadganden gällande styrelsens uppgifter i 77 §.

77 a och 78 §§. Syftet med ändringen av fiskeområdenas organisation är att främja en självständig verksamhet inom fiskeområdena samt områdenas ansvar för en verksamhet medlemmarna till fromma. Av denna orsak föreslås att fiskeområdet får en omfattande prövningsrätt ifråga om den praktiska skötseln av de uppgifter området fått sig föreskrivet. En mera detaljerad ansvarsfördelning för respekti-

ve uppgift skulle fastställas i ett reglemente, som därefter skall godkännas av fiskeområdets stämma.

Genom reglementet kunde för fiskeområdets stämma föreskrivna uppgifter delegeras till fiskeområdets styrelse och på styrelsen ankommande uppgifter till fiskeområdets disponent.

Den föreslagna 77 a § innehåller stadganden om reglementet, i synnerhet om möjligheten att delegera beslutanderätt, och 78 § stadganden om frågor som kräver ett omnämnande i reglementet.

80 §. Enligt paragrafens 1 mom. skall fiskeområdets styrelse uppgöra förslag till plan för nyttjande och vård. Vid utarbetandet av planen kan sakkunniga anlitas. För att effektivisera fiskeområdenas verksamhet föreslås att områdenas organisation förnyas så att fiskeområdets stämma skulle få besluta om vem som skall utföra respektive uppgift och även om sättet att utföra dem. Noggrannare föreskrifter om detta skall ges genom fiskeområdets reglemente. Därför föreslås att paragrafens 1 mom. upphävs.

81 §. Paragrafens 1 mom. innehåller stadganden om uppgörande av plan för nyttjande och vård av fiskbeståndet och ordnandet av fisket inom fiskeområdet. I momentet har gjorts de justeringar som motsvarar organisationsändringarna. Genom att de skyldigheter gällande utredningar och hörande som ålagts myndigheterna enligt lagen om förvaltningsförfarande (598/82) även täcker i 81 § 1 mom. lagen om fiske stadgat hörande, föreslås att stadgandet i momentet om hörande stryks såsom obehövt.

I samband med omorganiseringen av jordbruksförvaltningen tillsattes vid jord- och skogsbruksministeriet en besvärsnämnd för landsbygdsnäringsarna. Denna behandlar bl.a. de besvär som inlämnats över i landsbygdsnäringsdistrikten fattade beslut. Även sökande av ändring med stöd av 81 § 3 mom. lagen om fiske i beslut som fattats av landsbygdsnäringsdistrikt borde ske hos besvärsnämnden för landsbygdsnäringar i stället för hos jord- och skogsbruksministeriet.

82 §. Paragrafens nu gällande 2 mom. innehåller ett stadgande som föreskriver att en medlem i fiskeområdes delegation eller styrelse ej utan grundad orsak genom åtgärd eller försummelse får försvåra förverkligandet av plan för nyttjande och vård. Nämnade skyldighet sträcker sig däremot inte till innehavare av

fiskerätt. I praktiken kan därför fiskerättens innehavare förhindra att planen förverkligas eller i onödan försvåra den.

För att förhindra omotiverade trakasserier föreslås att det förbud som gäller medlem i delegation eller styrelse utsträcks att gälla även innehavare av fiskerätt. I momentet har även gjorts av den föreslagna organisationsändringen påkallade justeringar.

83 §. Var och en som fiskar inom ett till fiskeområde hörande vattenområde är skyldig att till fiskeområdet för kostnaderna för dess verksamhet betala en avgift som motsvarar de av honom använda fångstredskapens antal och effekt. Paragrafens 1 mom. innehåller stadganden om uppbörd och användning av fiskeområdesavgifter.

I paragrafens 3 mom. stadgas om innehavares av fiskerätt ersättningsskyldighet i det fall han försvårat förverkligandet av en plan för nyttjande och vård.

Det föreslås att uppbörden av fiskeområdesavgifter upphör i enlighet med motiveringarna för 90 § nedan. Beträffande stadgandena gällande försvårande av en plan för nyttjande och vård föreslås att de utsträcks att beröra även innehavaren av fiskerätt och att de tas in i 82 § 2 mom. Krav på ersättning för skador förorsakade av brott mot stadgandet kan enligt allmänna rättsprinciper framställas i allmän underrätt, även om det inte ingår något uttryckligt stadgande härom i lagen om fiske. Lagens 83 § kan av nämnda skäl upphävas såsom obehövt.

85 §. En medlem av fiskeområdes delegation eller styrelse kan yrka på rättelse av beslut fattat av delegationen eller styrelsen, om han eller hon anser att beslutet inte tillkommit i laga ordning eller att det annars står i strid med lag eller med stöd av den givna föreskrifter. Om rättelse ej företas, kan den som yrkat på rättelse klandra beslutet genom talan som skall anhängiggöras vid allmän underrätt.

I praktiken händer det knappast att medlemmar av fiskeområdets delegation eller styrelse tar upp sina egna felbeslut till förnyad behandling. Innehavare av fiskerätt eller någon annan som inte hör till delegationen eller styrelsen har enligt nu gällande lag inte möjligheter att yrka på rättelse av beslut, trots att beslutet möjligen kan påverka hans verksamhet negativt eller kränka hans rättigheter. De sistnämnda kunde naturligtvis erhålla rättsskydd genom att anhängiggöra skadeståndstalan eller

talán på grund av brott. På grund av svårigheterna att föra frågan i bevis skulle förfarings-sättet i alla fall inte alltid leda till ett skäligt slutresultat.

Utgående från det ovan sagda föreslås att paragrafens 1 mom. justeras så att den vars rätt beslutet kränker skulle ha rätt att yrka på rättelse. I anslutning till detta föreslås att paragrafens 3 mom. justeras så att den som yrkat på rättelse kan klandra beslutet genom talan om rättelse ej företas. Då särskilda skäl föreligger kunde i ärendet givet beslut verkställas genast med stöd av domstolsutslag, dock ej i sådana fall där ett verkställande skulle göra rättelseyrkandet gagnlöst. I momenten ingår därtill med förnyandet av fiskeområdesorganisationen sammanhängande ändringar av teknisk karaktär.

88 §. I princip är var och en som bedriver fångst av fisk eller kräfta skyldig att erlagga en fiskevårdsavgift. Fiskevårdsavgiften uppgår för närvarande till 30 mark. Statsrådet kan höja avgiften till maximalt 50 mark.

Vid mete och pilkfiske på annans vattenområde skall utöver fiskevårdsavgiften erläggas en länsrelaterad pilkfiskeavgift, som är en och en halv gånger så stor som fiskevårdsavgiften. Pilkfiskeavgiften uppgår för närvarande till 45 mark. Med ägarens tillstånd är mete och pilkfiske tillåtet även utan att erlagga pilkfiskeavgift. Utan att erlagga fiskevårdsavgift och pilkfiskeavgift får även var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i kommun meta inom denna kommun. Personer som inte fyllt 18 år får meta och pilka i hela landet utan att betala någon avgift.

Erläggande av fiskevårdsavgift ger inte ännu fiskerätt och därför måste denna avgift anses vara av skattenatur. De i form av fiskevårdsavgifter influtna medlen används till ändamål som är till allmän nytta för fiskerihushållningen. De i form av pilkfiskeavgifter influtna medlen återbärs i sin helhet till ägarna av vattenområden och har närmast karaktären av ersättning för nyttjande av fiskerätten.

För att göra avgiftssystemet överskådligare och för att främja fiskeintresset föreslås att de som bedriver fiske skall erlagga endast en avgift av skattenatur till staten och denna avgift skulle vara fiskevårdsavgiften. Såsom ovan konstaterats, skall var och en ha rätt att meta och pilkfiska i hela landet. Nyttjandet av denna rätt förutsätter att en avgift erläggs i enlighet med lagförslaget. Av de medel som

influtit i form av avgifter skall en fjärdedel återbäras till ägarna av vattenområden såsom ersättning för ovan nämnda nyttjande av fiskerätten. Sålunda är den i lagförslaget föreslagna avgiften i sak en kombination av enligt nu gällande lag erlagd fiskevårdsavgift och pilkfiskeavgift. För att göra avgiftssystemet smidigare föreslås att i lagen skulle endast stadgas om fiskevårdsavgiftens maximibelopp. Statsrådet skulle inom gränserna för maximibeloppet årligen fastställa fiskevårdsavgiftens storlek. Avgiften kunde vara olika i landets olika delar.

Enligt nu gällande lag är inte en person som bedriver mete inom sin hemkommun skyldig att erlagga fiskevårdsavgift. I praktiken metas det i alla fall ganska allmänt även utanför hemkommunen trots att fiskevårdsavgift inte erlagts. Även tolkningarna av när det är fråga om stadigvarande och när tillfälligt boende i kommunen är ägnade att främja uppfattningen att åtminstone vanligt krokmete med mask redan nu har karaktären av en allemansrätt för vilken det inte finns någon skyldighet att erlagga fiskevårdsavgift.

Hänvisande till det ovan sagda föreslås att fiskevårdsavgift inte skulle behöva betalas om ifrågakvarande person bedriver sådant mete om vilket stadgats genom förordning.

89 §. Som bevis över att fiskevårdsavgiften erlagts får den betalande för närvarande ett fiskekort och den som erlagt pilkfiskeavgift ett pilkfiskekort. Kortet skall medtas vid fiske och på anfordran uppvisas för fiskeövervakare eller ägaren av vattenområdet.

Enligt gällande lag erhåller vederbörande person ett fiskekort som bevis över erlagd fiskevårdsavgift. Detta har begränsat sätten att betala avgiften genom att 90 § 1 mom. i nuvarande lag enbart godkänner det i samband med betalningstransaktionen givna fiskekortet som bevis. För att underlätta erläggandet av avgiften föreslås ett stadgande om att bevis över erlagd fiskevårdsavgift skall medföras vid fiske. Avsikten är att genom förordning ge närmare föreskrifter om med denna fråga förbundna tekniska detaljer.

90 §. Den nuvarande fiskevårdsavgiften uppbärs av staten för att användas för allmänna ändamål inom fiskerihushållningen. Pilkfiskeavgifterna utdelas däremot oavkortade till ägarna av fiskevatten.

En sammanslagning av fiskevårdsavgifterna och de nuvarande pilkfiskeavgifterna föreslås,

varvid en del av den nya fiskevårdsavgiften skulle vara en till ägaren återburen del, en del skulle tillfalla staten, en del rådgivningsorganisationerna och en del vattenområdena såsom föreslås i 91 §. Samtidigt skulle uppbärandet av nuvarande fiskeområdesavgifter upphöra. Syftet med detta avgiftsarrangemang är att främja rekreationsfisket och utsträcka skyldigheten att erlägga avgifter till dem som utnyttjar rådgivningstjänsterna eller på annat sätt drar nytta av att bedriva fiske. En del av avgifterna skulle även i fortsättningen utgöra ersättning till ägarna för användning av fiskevattnet.

Vidare föreslås att de medel som uppbärs i form av fiskevårdsavgifter även i fortsättningen upptas som intäkter i statsförslaget. Även på statsförslagets utgiftssida skulle på motsvarande sätt fortsättningsvis upptas ett anslag för främjande av fiskerihushållningen. Storleken för detta anslag skulle fastställas utgående från hur mycket fiskevårdsavgifter det influtit. Av kostnadsskäl är det motiverat med en centralt skött uppbörd och utdelning av medlen.

91 §. Fiskevårdsavgifterna upptas för närvarande på intäktssidan i statsbudgeten medan ett anslag av motsvarande storlek finns upptaget på utgiftssidan för främjande av fiskerihushållningen. En del av detta anslag har utdelats till fiskeridistriktet. På distriktet har ankommit att på enhetliga grunder utdela medlen vidare för vård av fiskevattnen och informationsverksamhet i enlighet med av distriktet fastställda planer. En del av medlen har använts för vård av fiskevattnen och främjande av fiskerihushållningen i övrigt inom de tre nordligaste kommunerna. Av ifrågavarande medel har även utgifter för särskilda behov inom den allmänna fiskerihushållningen samt kostnader för tryckning och distribution av fiskekortet betalats.

Även pilkfiskeavgifterna upptas på intäktssidan i statsbudgeten med ett anslag av motsvarande storlek på utgiftssidan för utdelning till ägarna av vattenområden. Såsom grund för fördelningen av medlen har använts fiskevattnets areal, på fiskevattnet vidtagna vårdåtgärder, den fiskebelastning fiskevattnet är utsatt för samt behovet av övervakning.

Beaktandet av fiskevattnets areal som grund för fördelningen av pilkfiskeavgifter har, särskilt inom havsområdena, konstaterats vara orättvist på grund av att de ägda vattenområdena ofta sträcker sig långt ut i havet och omfattar stora arealer. Pilkfisket bedrivs i alla

fall i närheten av stränderna och belastar närmast fiskbeståndet i vattnen invid kusten. Utdelningen av pilkfiskeavgifter till ägare av vattenområde även i de fall förbud mot mete och pilkfiske utfärdats inom de ägda vattnen har också väckt kritik.

Ett rent praktiskt problem har de små återbäringarna av avgifter utgjort. För den enskilda ägaren har den utdelade avgiftsandelens kunnat bli så liten att bankkostnaderna för utbetalningen har överstigit det erlagda avgiftsbeloppet. En orsak till avgifternas ringa storlek har varit att vattenområdena lokalt har kunnat delas upp i mycket små skiften, varvid antalet ägare i motsvarande grad vuxit. Under dessa förhållanden har utdelningen av medel inte motsvarat ändamålet och även varit synnerligen arbetsdryg.

I den föreslagna nya fiskevårdsavgiften ingår såväl den nuvarande till staten inflytande fiskevårdsavgiften som pilkfiskeavgiften, som utdelas till ägarna. Utdelningen av medel föreslås ordnas så, att av medlen en del skulle utdelas till ägarna av vattenområden, en del till fiskeområdena och en del till rådgivningsorganisationerna inom fiskerihushållningen. Den till ägarna av vattenområden betalade delen skulle utgöra ersättning för användning av fiskevattnet. För den återstående delen skulle jord- och skogsbruksministeriet och landsbygdsnäringsdistriktet inom av ministeriet fastställda ramar besluta om medlens användning till allmänna ändamål inom fiskerihushållningen. För att underlätta utdelningen av medlen och justering av utdelningsgrunderna skall jord- och skogsbruksministeriet åläggas att närmare fastställa grunderna för anvisning av medel.

Avgifterna skall användas för samma ändamål som nuvarande fiskevårdsavgift och pilkfiskeavgifter. Avvikande från tidigare skulle en del av fiskevårdsavgiften i alla fall gå till rådgivningsorganisationerna inom fiskerihushållningen och till fiskeområdena. De nuvarande fiskeområdesavgifterna skall istället slopas. I statens budget skall inte heller anvisas andra medel för finansiering av rådgivningsorganisationernas verksamhet.

I paragrafen föreslås därtill att jord- och skogsbruksministeriet kunde ställa mål för de resultat som förväntas vid användningen av medel, då dessa används för allmännyttiga ändamål. Utdelning av mindre avgiftsbelopp till ägarna kan av kostnadsskäl inte anses vara ändamålsenligt. Därför föreslås att belopp om

högst 200 mark inte mera skulle utdelas. För denna del av medlen föreslås att de ställs till fiskeområdenas disposition.

Den andel av avgifterna som inflyter ägarna till godo bedöms jämfört med tidigare stiga med 5—6 miljoner mark. Fiskeområdena skulle enligt uppskattning av medlen erhålla 55 000 mark per fiskeområde. Det belopp som skulle kunna disponeras för främjande av fiskerihushållningen och stöd av rådgivningsorganisationerna torde stanna på i stort sett samma nivå som de bidrag som beviljats för dessa ändamål genom statsförslaget och ur fiskevårdsavgifterna.

Syftet med och behovet av betalningssystemets förnyande har förklarats närmare i punkter 2.5 och 3.1 samt i motiveringarna till 8, 88 och 90 §§.

93 §. För de i lagens 37 och 38 §§ avsedda tillståndens och begränsningarnas del har föreslagits att jord- och skogsbruksministeriets befogenheter överförs på landsbygdsnäringsdistrikten. Det föreslås att 1 punkten i paragrafens 1 mom. justeras på motsvarande sätt.

I fiskodlingsanstalter, uppfödningssdammar och för fiskodling och delar av vattendrag som avskilts för fiskodling odlas även kräfttyngel för omplantering. Den i lagens 92 § avsedda fredningstiden och förbudet mot försäljning av kräfter som inte fyller stadgat minimimått borde slopas även för sådana kräftors del som uppfötts för omplantering. Det föreslås att 1 mom. 2 punkten ändras till denna del.

105 §. Landsbygdsnäringsdistriktet kan förbjuda nyttjande av fiskerätt om fiske eller kräftfångst bedrivs på ett sätt som äventyrar fisk- eller kräftbeståndet eller uppenbarligen är till skada för annans fiske eller till men för fiskevårdsåtgärder. Ändring i landsbygdsnäringsdistriktets beslut kan sökas genom besvär. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så att besvärnämnden för landsbygdsnäringar skulle fungera som besvärsmyndighet i stället för jord- och skogsbruksministeriet.

115 §. Paragrafens 1 mom. innehåller en ändring av teknisk natur som anknyter till omorganiseringen av landsbygdsnäringsförvaltningen.

119 §. Mete och pilkfiske är förbjudet i forsar och strömdrag i lax- och sikförande vattendrag. I paragrafen fastställs vilka fiskarter som räknas som lax samt när vattendrag skall anses vara lax- eller sikförande. I vissa vatten har sedermera utplanterats rikligt med regnbåglax,

som i fiskeavseende kan anses vara en med laxen jämförbar värdefull fiskart. Regnbågslaxen (*Oncorhynchus mykiss*) är emellertid en från de egentliga laxfiskarna (*Salmo salar*) fristående fiskart. För att trygga utplanteringsåtgärderna föreslås att de fiskarter som räknas som lax utökas med regnbågslaxen.

129 §. Tillämpningen av lagen om fiske av år 1982 föreslås gälla även inom Enare, Enontekis och Utsjoki kommuner, eftersom det inte mera föreligger behov av att tillämpa någon särskild fiskelagstiftning för ifrågavarande områdes del. Till denna del hänvisas dessutom till vad som anförts ovan i det sista stycket av punkt 2.5. Den nämnda utvidgningen av tillämpningsområdet för lagen om fiske medför inte någon ändring av de fiskerätter de inom Enare, Enontekis och Utsjoki boende i övrigt har med stöd av lagstiftning. På nämnda grunder föreslås att paragrafens 4 mom. upphävs.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Propositionen innehåller av gällande lagstiftning förutsatta stadganden om de frågor om vilka vid behov skulle stadgas genom förordning samt stadganden om den myndighet eller det organ som avgör frågan. På grund av de föreslagna ändringarna av organisationer och delegeringen av uppgifter är även en justering av förordningen om fiske av nöden.

Genom förordning skulle bl.a. stadgas om mete som kan anses vara avgiftsfritt och om övrigt mete (4 §), om organisationer som företräder yrkesfiskare och fritidsfiskare (30 §), om meddelanden gällande fiskeområdets organ som skall inges till landsbygdsnäringsdistriktet (31 §), om delegering av uppgifter till distriktsförvaltningen (45 §), om meddelanden som skall inges till de myndigheter som utövar tillsyn över fiskeområdesförvaltningen och fisket (55 §), om avgifter som uppbärs för märkning av fångst som inte fyllt minimimått eller fångats under fredningstid (46 § 2 mom.) och om fiskekortet (52 §). Dessutom föreligger det ett behov av att justera 10, 12 och 14 §§ i förordningen så att de motsvarar förändringarna inom fiskeområdesorganisationen.

Paragrafen om fiskeområdets medlemmar och hur deras företrädare utses (29 §) och paragrafen om modeller för handlingar och

tillhandahållande av dessa (57 §) kan upphävas såsom obehövliga.

Uppgifter som ankommer på fiskeområdets stämman kunde genom reglemente för fiskeområdet, som fastställs av landsbygdsnäringsdistriktet, överföras på fiskeområdets styrelse och på styrelsen ankommande uppgifter kunde på motsvarande sätt överföras på disponenten. Fiskeområdets stämman borde dock alltid handlägga de i lagens 75 § 2—6 punkten avsedda frågorna.

Syftet är att på samma sätt som hittills försöka trygga i Enare, Enontekiö och Utsjoki kommuner bosatta personers ställning och möjligheter att påverka regleringen av fisket genom bestämmelser på lägre nivå. Avsikten är därför bland annat att de delegationer, som handlagt fiskerifrågorna i de nordliga kommunerna, bibehålls.

3. Ikraftträdande

Fiskevårdsavgifterna uppbärs och de genom avgifterna influtna medlen används kalenderårsvis. Därför är det nödvändigt att lagen efter att ha stadfästs träder i kraft vid ingången av nästföljande år. Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av år 1994.

Finland har med Norge ingått en överenskommelse om fisket i Tana älv och dess biflöden. Överenskommelsen har bringats i kraft från och med den 1 januari 1990 genom lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde och den därtill anslutna fiskeristadgan (93/89) samt genom förordningen om ikraftträdande av överenskommelsen med Norge angående gemensam fiskeristadga för Tana älvs fiskeområde och den därtill anslutna fiskeristadgan (94/89). Överenskommelsen innehåller bland annat en förbindelse mellan avtalsparterna om att bringa i kraft särskilda stadganden gällanden fisket i biflöden inom Tana älvs fiskeområde. Dessa stadganden har givits genom den med stöd av lagen om fiske (503/51) 49 § givna förordningen om fiskeristadga för biflöden inom Tana älvs fiskeområde (405/90). Ovannämnda gränsöverskenskommelse och den förordning (405/90), som givits med stöd av den gamla fiskelagen är

internationellt bindande för Finland och därför bör förordningen även i fortsättningen förbli i kraft. Ett stadgande gällande detta har medgivits i stadgandet om ikraftträdande.

Överenskommelsen mellan Finland och Norge om fisket inom Neidenälvens fiskeområde har bringats i kraft genom en särskild lag (376/78) och med stöd av denna given förordning (377/78). Överenskommelsen och den därtill anslutna fiskeristadgan för Neidenälvens fiskeområde förbli även i fortsättningen i kraft. Även gränsöverskenskommelsen mellan Finland och Sverige gällande Torne och Muonio älvar samt den därtill anslutna fiskeristadgan för Torne älv har bringats i kraft genom en särskild lag (902/71) och med stöd av denna given förordning (903/71). Även dessa stadganden förblir i fortsättningen i kraft. Däremot är den förordning, som givits om fiskeristadga för Enare träsk och dess biflöden (1337/90) enbart grundad på lagen om fiske (503/51) 49 §, som nu upphävs och tillämpningen av ifrågavarande förordning upphör då den nya lagen träder i kraft.

I de år 1993 och därförinnan influtna pilkfiskeavgifterna ingår de för staten av avgifternas uppbörd föranledda utgifterna, vilka årligen är omkring 2 000 000 mark. De av uppbörden föranledda utgifter debiteras till staten. Av pilkfiskeavgifterna är en del ännu outdelade av den orsaken, att ägoförhållandena inom vissa vattenområden är oklara. Därtill kommer att de för år 1993 influtna pilkfiskeavgifterna är klara för fördelning först under år 1994. Av nämnda orsaker föreslås att på pilkfiskeavgifter som influtit innan denna lag trätt i kraft skall tillämpas tidigare lag och med stöd av den givna bestämmelser.

Lagförslaget innehåller stadganden genom vilka befogenheter gällande vissa tillståndsärenden överförs från en myndighet till en annan eller från en myndighet till fiskeområdet. Gällande tillstånd borde på tidigare villkor förbli i kraft till utgången av tillståndsperioden. Stadganden om detta har intagits i ikraftträdelse stadgandet.

Det är nödvändigt att revidera för fiskeområden gällande reglementen så att de motsvarar lagförslaget. Därför föreslås att en tid av ett år från och med lagens ikraftträdande reserveras för de fiskeområden, som inte före denna lags ikraftträdande konstituerat sig, att inge nya reglementen till landsbygdsnäringsdistrikten för fastställelse.

Justeringen av fiskelagstiftningen för landets tre nordligaste kommuners del kan innebära att tidigare lagliga fiskeredskap inte längre svarar mot gällande lag eller med stöd av denna givna stadganden och föreskrifter. Eftersom ett förnyande av fiskeredskapen kan kräva avsevärda utgifter för den som bedriver fiske föreslås att stadgandet om ikraftträdande skulle ge invånarna i de tre nordligaste kommunerna rätt att använda av dem tidigare anskaffade lagliga fångstredskap fram till utgången av år 1998.

Med överförandet av befogenheter, nyorganiseringen av fiskeområdena och särskilt omläggningen av avgiftssystemet följer uppgifter som kräver särskilda förvaltningsarrangemang redan före lagen träder i kraft. Därför föreslås att man redan innan lagen träder i kraft skall kunna vidta för verkställandet av lagen nödvändiga åtgärder.

4. Lagstiftningsordning

För de avgifters del som uppbärs för mete och pilkfiske ansågs redan då den gällande lagen om fiske stiftades att pilkfiskeavgiften som sådan inte påverkar bedömningen av lagstiftningsfrågan. Med beaktande av de stadganden om begränsningar och förbud som ingår i 8 § 1 och 4 mom., 9 § 2 mom., 10 § 1 mom., 11 och 39 §§ kunde stadgandena i nu gällande lag om allmän rätt att meta och pilkfiska stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Propositionen innebär att den fiskevårdsavgift av skattenatur, som gäller för hela landet

och i dag uppgår till 30 mark, och de inom respektive län gällande pilkfiskeavgifterna, som i dag uppgår till 45 mark, sammanslås och i stället för dem uppbärs en enda riksomfattande fiskevårdsavgift. Statsrådet skulle årligen fastställa avgiftens storlek, som högst skulle vara 200 mark om året. Avgiften kunde fastställas till olika belopp för landets olika delar.

Fiskerättens sakliga innehåll utökas inte genom reformeringen av betalningssystemet. Där emot skulle skyldigheten att erlägga avgift utvidgas så att även personer som enbart fiskar inom sina egna vattenområden skulle åläggas att betala den förhöjda avgiften.

Fiskevårdsavgiften är inte en ersättning för någon statlig tjänsteåtgärd eller expedition, ej heller för utnyttjande av en statlig allmän inrättning, utan den bör anses vara av skattenatur, åtminstone till den del avgiften inte återbärs till ägarna av fiskevatten. Statsrådet kan också höja avgiften och därför är det även fråga om fastställande av skattens storlek på lägre än lagnivå. Fiskevårdsavgiften skulle inte utdelas till ägaren av vattenområdet i sådana fall då det belopp som skall utdelas åt ägaren är högst 200 mark. Istället för vattenägaren skulle avgiften utdelas åt det ägarna nära hörande fiskeområdet, som med ägarnas bemyndigande kunde sköta bland annat vården av fiskevattnen. Av nämnda skäl bör de föreslagna 88 och 91 §§ stiftas i den ordning riksdagsordningen 67 § stadgar. I övrigt kan lagen stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som riksdagsordningen 67 § stadgar, upphävs i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82) 9 § 2 mom., 44 §, 80 § 1 mom., 83 § och 129 § 4 mom.,

ändras 3 § 2 och 3 mom., 6 § 3 mom., 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 11 §, 16 § 2 mom., 21 §, 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 37 och 38 §§, 43 § 1 mom., 45 och 46 §§, 47 § 1 mom., 49 § 2 mom., 50 § 2 mom., 70—78 §§, 81 § 1 och 3 mom., 82 § 2 mom., 85 § 1 och 3 mom., 88—91 §§, 93 § 1 mom., 105 § 2 mom., 115 § 1 mom. och 119 § 1 mom., samt

fogas till lagen en ny 77 a § som följer:

3 §

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av övriga i 1 § avsedda syftemål indelas vattenområdena, oberoende av ägoförhållandena samt den kommunala indelningen, i fiskeområden.

Statens fiskeriförvaltning sköts av jord- och skogsbruksministeriet. Distriktsmyndigheter inom fiskeriförvaltningen är landsbygdsnäringsdistrikten.

6 §

Då yrkesfiskets behov det förutsätter, kan landsbygdsnäringsdistrikt arrendera ut fångstplats för lax eller havsöring inom vattenområde som avses i 1 mom. för bedrivande av sådant fiske eller för viss tid meddela tillstånd att använda fångstplatsen. Landsbygdsnäringsdistrikt kan även meddela annan än i 1 mom. avsedd utlänning tillstånd att bedriva husbehovs- och fritidsfiske inom sagda område.

7 §

Om annat fiske inom ett vattenområde som nämns i 1 mom. beslutar fiskeområdet. Hör vattenområdet till två eller flera fiskeområden, skall fiskeområdena gemensamt besluta i ärendet. Vid beslutet skall särskilt yrkesfiskarnas behov beaktas.

8 §

Utöver vad som i 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. stadgas om fiske inom allmänt vattenområde, har var och en rätt att meta och pilka även på annat vattenområde med undantag av forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag samt sådana vattenområden inom vilka fiske

med stöd av något annat stadgande är förbjudet. För tävlingar i mete eller pilkfiske eller andra motsvarande tillställningar skall också tillstånd av fiskerättsinnehavaren inhämtas.

11 §

Om i 1 § nämnda syftemål eller särskilda skäl kräver det, har ett landsbygdsnäringsdistrikt rätt att inom ett bestämt område begränsa fiske som avses i 8 § eller beviljandet av tillstånd som avses i 9 § eller förbjuda dem för bestämd tid.

Ett fiskeområde kan på begäran av vattenområdets ägare eller på eget initiativ på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av andra giltiga skäl utfärda ett förbud eller en begränsning som avses i 1 mom. för en tid av högst ett år.

16 §

Skulle vården av fiskbeståndet i ett vattendrag eller det fiskeriekonomiska tillgodogörandet av beståndet väsentligt försvåras av att något vattenområde lämnas outnyttjat, kan fiskeområdet uppmana vattenområdets ägare att arrendera ut området för yrkesfiske.

21 §

Den som bedriver yrkesfiske har rätt att på sådana statsägda havsstränder samt holmar och skär i havet, som inte reserverats för annat bruk, enligt anvisning av landsbygdsnäringsdistriktet och på skäligen villkor som fastställts av detta få ett jordområde upplåtet åt sig på arrende för uppförande av för fisket behövliga förvaringsutrymmen, för torkning av fångstredskap och för tillfällig inkvartering som är nödvändig vid yrkesutövningen.

26 §

Fiske får inte bedrivas i en kanal som leder vatten till ett kraftverk eller något annat verk, ej heller på en sträcka av etthundra meter nedanom en dammbyggnad som sträcker sig över hela vattendraget. Fiskeområdet kan då tryggandet av fiskbeståndet det förutsätter förbjuda fiske nedanom dammbyggnaden även på en längre sträcka än etthundra meter samt även i vattenmagasinet ovanom dammbyggnaden samt i en konstgjord sjö eller någon annan konstgjord bassäng.

Ett fiskeområde kan på villkor som det anser lämpliga bevilja lättnader i förbud mot att bedriva fiske inom områden som avses i 1 och 2 mom.

32 §

Ett fiskeområde kan för bestämd tid för ett visst vattenområde utfärda sådana bestämmelser om tillåten maskvidd för fångstredskap som avviker från vad som stadgas i förordning, om uppnåendet av de i 1 § nämnda syftemålen det särskilt kräver.

Av orsaker som nämns i 2 mom. kan fiskeområdet även för viss tid förbjuda eller inskränka användningen också av andra än av garn tillverkade, i övrigt tillåtna redskap.

35 §

Ett fiskeområde kan för ett visst vattenområde bestämma att i 1 mom. avsedda mått gäller en viss fisk- eller kräftart eller bestämma att sagda mått skall vara större än vad genom förordning stadgas, om uppnåendet av de i 1 § avsedda syftemålen det kräver.

37 §

Landsbygdsnäringsdistriktet har då särskilda skäl föreligger rätt att för ett visst vattendragsområde eller en del därav för viss tid eller tills vidare på villkor som distriktet uppställer och med avvikelse från vad i denna lag eller med stöd därav utfärdad förordning stadgas eller genom med stöd av dessa givet beslut föreskrivs, meddela tillstånd:

1) att använda förbjudet fångstredskap eller fiskesätt,

2) att fånga fredad fisk eller kräfta under fredningstid, eller

3) att fånga fisk eller kräfta som inte fyller stadgat eller föreskrivet mått.

Om särskilda förhållanden inom ett visst vattenområde eller viktiga synpunkter i anslutning till vården av fiskbeståndet det förutsätter, kan fiskeområdet för viss tid förbjuda användningen av ett visst fångstredskap eller visst fiskesätt inom området.

38 §

Landsbygdsnäringsdistriktet kan för omplantering, fiskodling, forskning eller något annat ändamål i anslutning till fiskevården, på villkor som distriktet föreskriver, för viss tid meddela tillstånd att med fiskerättsinnehavarens medgivande fånga fisk eller kräftor med avvikelse från stadganden eller bestämmelser som utfärdas med stöd av denna lag. Ett sådant tillstånd får inte överföras på någon annan.

43 §

Ett fiskeområde kan för uppnående av de syftemål som nämns i 1 §, om inte andra medel lämpligen står till buds, för en tid av högst tio år grunda ett fredningsområde inom ett vattenområde där värdefulla fiskarter leker eller uppehåller sig eller vilket de använder som vandringsled.

45 §

Gränserna för ett fredningsområde kan utredas vid en lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av fiskeområdet. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och vid förrättningen skall i övrigt tillämpas vad som i lagen om skifte stadgas om rågång. Kostnaderna för förrättningen betalas av fiskeområdets medel, om inte staten åtar sig att svara för dem.

Fiskeområdet är efter behov skyldigt att dra försorg om att gränserna för fredningsområdet är utmärkta på vederbörligt sätt.

Inskränkningarna i användningen av ett fredningsområde skall fiskeområdet kungöra med iakttagande av vad som stadgas om offentliga kungörelser samt efter behov genom att sätta upp anslagstavlor i det fredade vattenområdets omgivning. Fiskeområdet skall också dra försorg om övervakningen av att ovan nämnda inskränkningar iakttas.

46 §

Ett fredningsområde kan dras in genom

beslut av fiskeområdet. Beslutet träder i kraft då fiskeområdet kungjort detta med iakttagande av vad som stadgas om offentliga kungörelser.

Indragningen av ett fredningsområde upphäver de begränsningar som gäller området.

47 §

Om fredningen av ett område med tanke på genomförande av planering eller ordnande av trafikförhållandena eller för något annat viktigt allmänt ändamål borde upphävas helt eller delvis eller om inskränkningarna i dess användning borde ändras, och om fiskeområdet inte har bifallit en framställning om detta, kan den myndighet som saken gäller hos vattendomstolen ansöka om indragning av fredningsområdet.

49 §

Har ett fiskelag inte konstituerat sig, utövas dess verksamhet i enlighet med lagen om samfälligheter (758/89).

50 §

Beträffande möteskallelens innehåll och hur den skall tillkännages delägarna i fiskevattnet gäller på motsvarande sätt stadgandena i 11 och 12 §§ lagen om samfälligheter. Kostnaderna för stämman betalas av kommunens medel och kommunen är berättigad att uppbära kostnaderna hos fiskelaget. Sammankommer alla delägare utan möteskallelse, är stämman likväl beslutför.

70 §

Organ för fiskeområdet är fiskeområdets stämma, fiskeområdets styrelse och disponenten.

71 §

Medlemmar i ett fiskeområde är fiskelagen, ägarna av vattenområdet, inom fiskeområdet verksamma organisationer för yrkesfiskare och inom fiskeområdet verksamma organisationer för tillvaratagande av fritidsfiskarnas intressen.

Närmare stadganden om organisationer som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning.

72 §

Fiskeområdets beslutanderätt utövas av fis-

keområdets stämma. Stämma hålls minst en gång om året.

Extra stämma för fiskeområdet skall sammankallas när fiskeområdets stämma så beslutar, när fiskeområdets styrelse anser det vara behövt eller när minst en tiondedel av fiskeområdets medlemmar skriftligen begär det av styrelsen för behandling av visst ärende eller när det är behövt för behandling av ett rättelseyrkande som avses i 85 §.

73 §

Till fiskeområdets stämma får fiskeområdets medlemmar sända företrädare enligt följande:

1) fiskelag vars vattenområde omfattar minst 50 hektar får sända en företrädare,

2) de ägare av ett vattenområde vilka inte hör till något fiskelag men vilkas områden omfattar minst 50 hektar får var och en sända en företrädare,

3) andra än i 1 och 2 punkten avsedda ägare av ett vattenområde får byavis sända en gemensamt vald företrädare,

4) yrkesfiskarnas organisationer får var och en sända en företrädare, och

5) de organisationer som företräder fritidsfiskarna får var och en sända en företrädare.

Närmare stadganden om organisationer som avses i 1 mom. 4 och 5 punkten utfärdas genom förordning.

74 §

Vid fiskeområdets stämma har varje medlem av fiskeområdet en röst. Stämman väljer en ordförande.

Den åsikt som har biträts av över hälften av de avgivna rösterna blir stämmans beslut. Vid val blir den vald som fått mest röster. Fallar rösterna lika avgör stämмоordförandens åsikt, förutom vid val då lotten avgör.

75 §

Fiskeområdes stämma har till uppgift att

1) avgöra de ärenden som avses i 7 § 2 mom., 11 § 2 mom., 16 § 3 mom., 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 37 § 2 mom., 43 §, 46 § 1 mom. samt 79 och 81 §§,

2) godkänna ett reglemente för fiskeområdet och ändring av detta,

3) utse medlemmarna i fiskeområdets styrelse,

4) fastställa fiskeområdets årliga verksam-

hetsplan och plan för användningen av medel samt verksamhetsplan på längre sikt än ett år,

5) fatta beslut om fastställande av bokslutet och beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen, samt

6) besluta om rättelse av styrelse beslut.

75 a §

Landsbygdsnäringsdistriktet sammankallar ett fiskeområde till dess första stämma sedan fiskeområdets gränser fastställts.

76 §

Till fiskeområdets styrelse hör högst tio av fiskeområdets stämma valda medlemmar. Stämman utser en av dessa till ordförande för styrelsen och en till vice ordförande.

Mandatperioden för styrelsens medlemmar är tre år. Om medlem avgår eller permanent är förhindrad att fullgöra sin uppgift, väljs i hans ställe en ny medlem för den återstående mandatperioden. Årligen väljs en tredjedel av styrelsens medlemmar.

Styrelsen är beslutförför när mötets ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande vid sammanträdet.

77 §

Fiskeområdets styrelse har till uppgift

1) att avgöra de ärenden som nämns i 16 § 2 mom. och 45 §,

2) att bereda de ärenden som skall behandlas vid fiskeområdets stämma och verkställa fiskeområdets beslut,

3) att tillkänna fiskeområdets och myndigheternas beslut och föreskrifter,

4) att sörja för tillsynen över fisket och tillsättandet av fiskeövervakare i enlighet med denna lag samt övriga praktiska uppgifter som ankommer på fiskeområdet, och

5) att anställa och avskeda fiskeområdets funktionärer.

Reglemente samt plan för nyttjande och vård

77 a §

I fiskeområdes reglemente skall närmare föreskrifter ges om hur handläggningen av ärendena skall ordnas vid fiskeområdes stämma, om röstlängd, om ärenden som skall behandlas vid stämman samt om styrelsens och disponentens uppgifter.

På fiskeområdes stämma ankommande upp-

gifter, med undantag av i 75 § 2—6 punkterna avsedda ärenden, kan genom fiskeområdets reglemente överföras på fiskeområdets styrelse.

Genom fiskeområdes reglemente kan enligt denna lag på fiskeområdets styrelse ankommande uppgifter överföras på disponenten.

78 §

I fiskeområdes reglemente skall anges

1) fiskeområdets namn och dess förvaltnings hemort samt i stora drag de vattenområden som fiskeområdet omfattar,

2) hur valet av företrädare vid fiskeområdets stämma skall ordnas,

3) när fiskeområdet skall hålla stämma,

4) hur fiskeområdets stämma sammankallas och hur ärendena vid dessa handläggs,

5) hur styrelsens verksamhet och handläggning av ärendena vid dess sammanträden är ordnad,

6) hur handlingar undertecknas på fiskeområdets vägnar,

7) fiskeområdets funktionärer, deras uppgifter och avlöning samt hur de anställs,

8) grunderna för användning av medel och för räkenskapsföringen, inom vilken tid verksamhetsberättelse skall avfattas och bokslut uppgöras samt hur räkenskaperna skall granskas,

9) hur meddelanden tillkännages, samt

10) andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeområdets verksamhet.

Reglementet bereds av fiskeområdet och fastställs av landsbygdsnäringsdistriktet.

81 §

Förslag till plan för nyttjande och vård skall av vart och ett fiskeområde godkännas genom beslut som omfattas av minst två tredjedelar av de närvarande medlemmarna i fiskeområdet. Blir förslaget inte godkänt med ovan nämnda majoritet, skall förslaget underställas landsbygdsnäringsdistriktet. Landsbygdsnäringsdistriktet kan med stöd av stadgandena i 79 § göra de ändringar i förslaget som konstateras vara nödvändiga.

I ett beslut som fattats av landsbygdsnäringsdistriktet med stöd av 1 mom. får en medlem av fiskeområdet eller en innehavare av fiskerätt som ärendet direkt gäller söka ändring genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden i anslutning till jord- och skogsbruks-

ministeriet inom trettio dagar efter delfåendet av beslutet.

82 §

En innehavare av fiskerätt eller en medlem i fiskeområdets stämma eller fiskeområdets styrelse får inte utan grundad anledning genom någon åtgärd eller försummelse försvåra förverkligandet av nämnda plan.

85 §

Den vars rätt kränks av ett beslut som fiskeområdets stämma eller styrelse har fattat får med åberopande av att beslutet inte tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med lag, förordning eller fiskeområdets reglemente eller avviker från vad i planen för nyttjande och vård är föreskrivet yrka på rättelse av beslutet hos fiskeområdets stämma.

Om rättelse inte företas, kan den som anhållit om rättelse klandra beslutet genom talan, som skall anhängiggöras vid allmän underrätt inom sextio dagar från det ärendet behandlats vid fiskeområdets stämma. Domstol kan härvid besluta, att det beslut som klandras kan verkställas genast och före slutligt utslag i ärendet givits om särskilda skäl härtill föreligger och verkställandet inte gör rättelseyrkandet gagnslöst.

88 §

Var och en som fyllt 18 år och som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall årligen betala en fiskevårdsavgift till staten. Detta gäller dock inte den som metar med mask som bete på i förordning stadgat sätt. Statsrådet fastställer fiskevårdsavgiften, och avgiften är högst 200 mark om året. Avgiften kan fastställas till olika belopp för landets olika delar.

89 §

Bevis över att fiskevårdsavgift betalats skall medföras vid fiske och på begäran uppvisas för ägaren av vattenområdet eller innehavaren av fiskerätten eller för den som inom området har till uppgift att övervaka att stadgandena och bestämmelserna angående fiske iakttas.

90 §

I statsförslaget skall årligen för främjande av fiskerihushållningen på riksnivå och regional nivå tas upp ett anslag som motsvarar minst

det belopp som, beräknat enligt medelantalet personer som under de tre närmast föregående åren betalt fiskevårdsavgift, skulle inflyta i form av fiskevårdsavgifter. För ändamålet skall likväl beviljas minst det belopp som influtit i fiskevårdsavgifter året före det för vilket statsförslaget är uppgjort.

91 §

De i form av fiskevårdsavgifter influtna medlen används åt ägarna av vattenområden som ersättning för utnyttjandet av fiskevatten och åt fiskeområdena och fiskebranchens organisationer för verksamheten för befrämjandet av fiskerihushållningen samt åt staten för betalning av de utgifter som föranleds av avgiftens uppbörd.

Om ett belopp som enligt 1 mom. skulle tillfalla en ägare av ett vattenområde uppgår till högst 200 mark, utdelas medlen inte till ägaren utan ges till vederbörande fiskeområde.

Medel för ersättningar åt ägarna av vattenområden och betalning av de utgifter som föranleds av fiskeområdenas verksamhet som nämns i 1 mom. beviljas av landsbygdsnäringsdistriktet på de grunder som jord- och skogsbruksministeriet fastställer. Medel avsedda att användas för övriga i 1 mom. nämnda ändamål beviljas av jord- och skogsbruksministeriet och inom de gränser som jord- och skogsbruksministeriet fastställer av landsbygdsnäringsdistriktet. Vid utdelning av medel till ägare av vattenområden kan fiskeområdena anlitas.

Jord- och skogsbruksministeriet kan för användningen av medel som avses i 1 mom. uppställa resultatmål för mottagarna av medel, dock inte för ägare av vattenområden.

93 §

Förbudet enligt 92 § gäller inte

1) fisk eller kräfta som med stöd av ovan i 37 och 38 §§ avsett tillstånd av landsbygdsnäringsdistriktet får fångas med avvikelse från stadgande eller bestämmelserna om fredningstid eller minsta mått, eller

2) fisk eller kräfta som odlats i fiskodlingsanstalt, uppfödningssdam eller i sådan del av vattendrag som avskilts för fiskodling.

105 §

En innehavare av fiskerätt som är missnöjd med ett i 1 mom. avsett beslut av landsbygds-

näringsdistriktet får anföra besvär över beslutet hos landsbygdsnäringsnämnden i anslutning till jord- och skogsbruksministeriet. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut skall dock genast iakttas trots att besvär anförts.

115 §

Inom fiskezonen ombesörjs de uppgifter som ankommer på landsbygdsnäringsdistrikten och fiskeområdesförvaltningen av det landsbygdsnäringsdistriktet invid vars verksamhetsområde ifrågavarande del av fiskezonen är belägen. Ifråga om sagda befogenhet anses gränserna mellan landsbygdsnäringsdistrikten fortsätta i samma riktning inom fiskezonen.

119 §

Som lax räknas, om inte något annat stadgas, även havsöring, insjööring och bäcköring eller bäckforell samt regnbågslax.

Denna lag träder i kraft den
19 .

Helsingfors den 1 oktober 1993

Förordningen om fiskeristadga för biflöden inom Tana älvs fiskeområde (405/90) förblir även i fortsättningen i kraft och skall tillämpas trots att lagen om fiske (503/51) upphävs.

På pilkfiskeavgifter som influtit innan denna lag trätt i kraft tillämpas tidigare lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser.

Tillstånd som beviljats med stöd av tidigare stadganden innan denna lag trätt i kraft förblir gällande i enlighet med villkoren i tillstånden.

De fiskeområden som konstituerat sig innan denna lag trätt i kraft skall inom ett år från det denna lag trätt i kraft för fastställelse förelägga landsbygdsnäringsdistriktet reglementen som gjorts upp enligt denna lag.

Invånarna i Enare, Enontekis och Utsjoki kommuner har rätt att fram till utgången av år 1998 använda tidigare anskaffade lagliga fångstredskap som strider mot lagen om fiske (286/82) eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Jord- och skogsbruksminister *Martti Pura*

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som riksdagsordningen 67 § stadgar, *upphävs* i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/82) 9 § 2 mom., 44 §, 80 § 1 mom., 83 § och 129 § 4 mom.,

ändras 3 § 2 och 3 mom., 6 § 3 mom., 7 § 2 mom., 8 § 1 mom., 11 §, 16 § 2 mom., 21 §, 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 37 och 38 §§, 43 § 1 mom., 45 och 46 §§, 47 § 1 mom., 49 § 2 mom., 50 § 2 mom., 70—78 §§, 81 § 1 och 3 mom., 82 § 2 mom., 85 § 1 och 3 mom., 88—91 §§, 93 § 1 mom., 105 § 2 mom., 115 § 1 mom. och 119 § 1 mom., samt *fogas* till lagen en ny 77 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av övriga i 1 § avsedda syftemål indelas vattenområdena, oberoende av ägoförhållandena samt den kommunala indelningen, i fiskeområden. *Organ för fiskeområdets förvaltning är dess delegation och styrelse.*

Statens fiskeriförvaltning ombesörjs av jord- och skogsbruksministeriet. För den regionala fiskeriförvaltningen är landet indelat i fiskeridistrikt.

För främjande av fiskerihushållningen och förverkligande av övriga i 1 § avsedda syftemål indelas vattenområdena, oberoende av ägoförhållandena samt den kommunala indelningen, i fiskeområden.

Statens fiskeriförvaltning sköts av jord- och skogsbruksministeriet. *Distriktsmyndigheter inom fiskeriförvaltningen är landsbygdsnäringsdistrikten.*

6 §

Då yrkesfiskets behov det förutsätter, kan fiskeridistrikt arrendera ut fångstplats för lax eller havsöring inom vattenområde som avses i 1 mom. för bedrivande av sådant fiske eller för viss tid meddela tillstånd att använda fångstplatsen.

Då yrkesfiskets behov det förutsätter, kan *landsbygdsnäringsdistrikt* arrendera ut fångstplats för lax eller havsöring inom vattenområde som avses i 1 mom. för bedrivande av sådant fiske eller för viss tid meddela tillstånd att använda fångstplatsen. *Landsbygdsnäringsdistrikt kan även meddela annan än i 1 mom. avsedd utlännings tillstånd att bedriva husbehovs- och fritidsfiske inom sagda område.*

7 §

Om annat fiske inom vattenområde som nämns i 1 mom. beslutar fiskeområdets delegation. Hör vattenområdet till två eller flera fiskeområden, skall fiskeområdenas delegationer gemensamt besluta i ärendet. Vid beslutet skall särskilt yrkesfiskarnas behov beaktas.

Om annat fiske inom ett vattenområde som nämns i 1 mom. beslutar *fiskeområdet*. Hör vattenområdet till två eller flera fiskeområden, skall *fiskeområdena* gemensamt besluta i ärendet. Vid beslutet skall särskilt yrkesfiskarnas behov beaktas.

Gällande lydelse

8 §

Utöver vad i 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. är stadgat om fiske inom allmänt vattenområde har var och en som inte endast tillfälligt är bosatt i kommunen rätt att meta på annat vattenområde i kommunen med undantag av forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag samt sådana vattenområden inom vilka fiske med stöd av annat stadgande är förbjudet.

Föreslagen lydelse

8 §

Utöver vad som i 6 § 1 mom. och 7 § 1 mom. stadgas om fiske inom allmänt vattenområde, har var och en rätt att meta och pilka även på annat vattenområde med undantag av forsar och strömdrag i lax- eller sikförande vattendrag samt sådana vattenområden inom vilka fiske med stöd av något annat stadgande är förbjudet. För tävlingar i mete eller pilkfiske eller andra motsvarande tillställningar skall också tillstånd av fiskerättsinnehavaren inhämtas.

9 §

Mete och pilkfiske får, med ovan i 8 § 1 och 4 mom. nämnda undantag, inom fiskeridistriktet även bedrivas av annan som betalt pilkfiskeavgift som berättigar till dylikt fiske på detta område. De som inte fyllt 18 år har dock rätt att utan att betala pilkfiskeavgift meta och pilka inom alla fiskeridistrikts områden. Vad i detta moment sagts om pilkfiske och mete gäller dock inte tävlingar eller motsvarande tillställningar, utan för dessa skall tillstånd av fiskerättsinnehavaren inhämtas.

(2 mom. upphävs.)

11 §

Om i 1 § nämnda syftemål eller särskilda skäl det påkallar, har fiskeridistrikt rätt att inom bestämt område begränsa fiske som avses i 8 § och 9 § 2 mom. eller beviljandet av ovan i 9 § 1 mom. nämnda tillstånd eller att förbjuda dem för bestämd tid.

Fiskeområdes delegation kan på begäran av vattenområdets ägare eller på eget initiativ på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av annat giltigt skäl utfärda förbud eller begränsning som avses i 1 mom. för en tid av högst tre månader. Föreligger upprepat behov av förbud eller begränsning, skall bestämmelsen underställas fiskeridistriktet för fastställelse.

11 §

Om i 1 § nämnda syftemål eller särskilda skäl kräver det, har ett landsbygdsnäringsdistrikt rätt att inom ett bestämt område begränsa fiske som avses i 8 § eller beviljandet av tillstånd som avses i 9 § eller förbjuda dem för bestämd tid.

Ett fiskeområde kan på begäran av vattenområdets ägare eller på eget initiativ på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller av andra giltiga skäl utfärda ett förbud eller en begränsning som avses i 1 mom. för en tid av högst ett år.

16 §

Skulle värden av fiskbeståndet i vattendrag eller det fiskeriekonomiska tillgodogörandet av beståndet väsentligt försvåras av att något vattenområde lämnas outnyttjat eller skulle detta vara till hinder för notdragning eller för annan sådan samfällad användning av vattenområden, vilken förutsätts av fångstmetod som

Skulle värden av fiskbeståndet i ett vattendrag eller det fiskeriekonomiska tillgodogörandet av beståndet väsentligt försvåras av att något vattenområde lämnas outnyttjat, kan fiskeområdet uppmana vattenområdets ägare att arrendera ut området för yrkesfiske.

Gällande lydelse

används i vattendraget, kan fiskeområdets styrelse uppmana vattenområdets ägare att arrendera ut området för yrkesfiske.

21 §

Den som bedriver yrkesfiske har rätt att på sådana statsägda havsstränder samt holmar och skär i havet, som inte reserverats för annat bruk, enligt anvisning av länsstyrelsen och på skäliga villkor som fastställts av denna få jordområde upplåtet åt sig på arrende för uppförande av för fisket behövliga förvaringsutrymmen, för torkning av fångstredskap och för tillfällig inkvartering som är nödvändig vid yrkesutövningen.

26 §

Fiske får inte bedrivas i kanal som leder vatten till kraft- eller annat verk, ej heller på en sträcka av etthundra meter nedanför dammbyggnad som sträcker sig över hela vattendraget. Fiskeridistriktet kan då trygga det av fiskbeståndet det förutsätter förbjuda fiske nedanför dammbyggnad även på en längre sträcka än etthundra meter, så även i vattenmagasin ovanför dammbyggnad samt i konstgjord sjö eller annan konstgjord bassäng.

Fiskeridistrikt kan på villkor som det funnit lämpliga bevilja lättnader i förbud mot att bedriva fiske inom områden som avses i 1 och 2 mom.

32 §

Fiskeområdes delegation kan för viss tid för visst vattenområde utfärda bestämmelser enligt vilka maskvidden för någon fiskart eller något fångstredskap skall vara antingen större eller mindre än vad i förordning är stadgat, om uppnåendet av de i 1 § nämnda syftena det särskilt kräver.

Av ovan i 2 mom. nämnda orsaker kan fiskeområdes delegation även för viss tid förbjuda eller inskränka användningen också av annat än av garn tillverkat, i övrigt tillåtet redskap.

Föreslagen lydelse

21 §

Den som bedriver yrkesfiske har rätt att på sådana statsägda havsstränder samt holmar och skär i havet, som inte reserverats för annat bruk, enligt anvisning av *landsbygdsnäringsdistriktet* och på skäliga villkor som fastställts av *detta* få ett jordområde upplåtet åt sig på arrende för uppförande av för fisket behövliga förvaringsutrymmen, för torkning av fångstredskap och för tillfällig inkvartering som är nödvändig vid yrkesutövningen.

Fiske får inte bedrivas i en kanal som leder vatten till *ett kraftverk eller något annat verk*, ej heller på en sträcka av etthundra meter nedanför en dammbyggnad som sträcker sig över hela vattendraget. *Fiskeområdet* kan då trygga det av fiskbeståndet det förutsätter förbjuda fiske nedanför dammbyggnaden även på en längre sträcka än etthundra meter samt även i vattenmagasinet ovanför dammbyggnaden samt i en konstgjord sjö eller någon annan konstgjord bassäng.

Ett fiskeområde kan på villkor som det anser lämpliga bevilja lättnader i förbud mot att bedriva fiske inom områden som avses i 1 och 2 mom.

Ett fiskeområde kan för *bestämd* tid för ett visst vattenområde utfärda *sådana* bestämmelser *om tillåten maskvidd för fångstredskap som avviker från vad som stadgas* i förordning, om uppnåendet av de i 1 § nämnda syftena det särskilt kräver.

Av *orsaker som nämns* i 2 mom. kan *fiskeområdet* även för viss tid förbjuda eller inskränka användningen också av andra än av garn tillverkade, i övrigt tillåtna redskap.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

35 §

Fiskeområdes delegation kan för visst vattenområde *för viss tid* bestämma att i 1 mom. avsedda mått ifråga om viss fiskart eller beträffande kräftan skall vara större än vad genom förordning stadgas, om uppnåendet av de i 1 § avsedda syftemålen det särskilt kräver.

37 §

Jord- och skogsbruksministeriet har då särskilda skäl föreligger rätt att för visst vattendragsområde eller del därav för viss tid eller tills vidare, på villkor som ministeriet uppställer och med avvikelse från vad i denna lag eller med stöd därav utfärdad förordning är stadgat eller genom beslut av fiskeridistrikt eller fiskeområdes delegation är föreskrivet, meddela tillstånd:

1) att använda förbjudet fångstredskap eller fiskesätt;

2) att fånga fredad fisk eller kräfta under fredningstid; eller

3) att fånga fisk eller kräfta som inte fyller stadgat eller föreskrivet mått.

Om särskilda förhållanden inom ett visst vattenområde eller viktiga synpunkter i anslutning till vården av fiskbeståndet det förutsätter, kan fiskeridistriktet för viss tid förbjuda användningen av visst fångstredskap eller visst fiskesätt inom området.

38 §

Jord- och skogsbruksministeriet kan för omplantering, fiskodling, forskning eller annat ändamål i anslutning till fiskevården, på villkor som ministeriet föreskriver, för viss tid meddela tillstånd att med fiskerättsinnehavarens medgivande fånga fisk eller kräftor med avvikelse från stadganden eller bestämmelser som utfärdas med stöd av denna lag. Sådant tillstånd får inte överföras på annan.

43 §

Fiskeområdes delegation kan för uppnående av ovan i 1 § nämnda syftemål, om inte andra medel lämpligen står till buds, för en tid av högst tio år grunda ett fredningsområde inom vattenområde där värdefulla fiskarter leker eller uppehåller sig eller vilket de anlitar som vandringsled.

Ett fiskeområde kan för ett visst vattenområde bestämma att i 1 mom. avsedda mått *gäller en viss fisk- eller kräftart eller bestämma att sagda mått skall vara större än vad genom förordning stadgas, om uppnåendet av de i 1 § avsedda syftemålen det kräver.*

37 §

Landsbygdsnäringsdistriktet har då särskilda skäl föreligger rätt att för ett visst vattendragsområde eller en del därav för viss tid eller tills vidare på villkor som *distriktet* uppställer och med avvikelse från vad i denna lag eller med stöd därav utfärdad förordning stadgas eller *genom med stöd av dessa givet beslut föreskrivs*, meddela tillstånd:

1) att använda förbjudet fångstredskap eller fiskesätt,

2) att fånga fredad fisk eller kräfta under fredningstid, eller

3) att fånga fisk eller kräfta som inte fyller stadgat eller föreskrivet mått.

Om särskilda förhållanden inom ett visst vattenområde eller viktiga synpunkter i anslutning till vården av fiskbeståndet det förutsätter, kan *fiskeområdet* för viss tid förbjuda användningen av ett visst fångstredskap eller visst fiskesätt inom området.

38 §

Landsbygdsnäringsdistriktet kan för omplantering, fiskodling, forskning eller något annat ändamål i anslutning till fiskevården, på villkor som *distriktet* föreskriver, för viss tid meddela tillstånd att med fiskerättsinnehavarens medgivande fånga fisk eller kräftor med avvikelse från stadganden eller bestämmelser som utfärdas med stöd av denna lag. Ett sådant tillstånd får inte överföras på någon annan.

43 §

Ett fiskeområde kan för uppnående av de syftemål som nämns i 1 §, om inte andra medel lämpligen står till buds, för en tid av högst tio år grunda ett fredningsområde inom ett vattenområde där värdefulla fiskarter leker eller uppehåller sig eller vilket de använder som vandringsled.

Gällande lydelse

44 §

Beslut av fiskeområdes delegation om grundande av fredningsområde och om ändring av bestämmelserna skall underställas fiskeridistriktet för fastställelse.

Om ägare av vattenområde i betydande mån går miste om sin möjlighet att utnyttja sin fiskerätt inom vattenområde som hör till fredningsområde, skall fiskeridistriktet till honom av statsmedel betala en ersättning som motsvarar förlusten och som bestäms i samband med fastställelsebeslutet.

45 §

Gränserna för fredningsområde kan utredas vid lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av fiskeområdets styrelse. Förrättningen verkställs av förrättningsingenjör utan gode män, och på förrättningen skall i övrigt tillämpas vad i lagen om skifte är stadgat om rågång.

Kostnaderna för förrättningen betalas, ifall staten inte åtar sig att svara för dem, av fiskeområdets medel.

Fiskeområdets styrelse är efter behov skyldig att draga försorg om att gränserna för fredningsområdet är ändamålsenligt utmärkta.

Inskränkningarna i användningen av fredningsområde skall fiskeområdets styrelse kungöra med iakttagande av vad om offentliga kungörelser är stadgat samt efter behov genom att uppställa anslagstavlor i det fredade vattenområdets omgivning. Fiskeområdets styrelse skall också draga försorg om övervakningen av att ovannämnda inskränkningar iakttages.

46 §

Finner fiskeområdets styrelse det behövt att bibehålla fredningsområde eller att flytta det till annan plats, skall den framställa förslag om detta till fiskeområdets delegation minst tre månader före utgången av den i 43 § 1 mom. nämnda tiden. Beslut om bibehållande eller flyttning av fredningsområde skall likaså fattas för den bestämda tid som avses i 43 §.

Fredningsområde kan indragas genom beslut av fiskeområdets delegation. Beslutet träder i kraft då delegationen kungjort detta med iakttagande av vad som är stadgat om offentliga kungörelser.

Indragningen av ett fredningsområde upphäver de begränsningar som gäller området.

Föreslagen lydelse

44 §

(paragrafen upphävs.)

45 §

Gränserna för ett fredningsområde kan utredas vid en lantmäteriförrättning som verkställs på ansökan av *fiskeområdet*. Förrättningen verkställs av en förrättningsingenjör utan gode män, och *vid* förrättningen skall i övrigt tillämpas vad som i lagen om skifte *stadgas* om rågång. Kostnaderna för förrättningen betalas av fiskeområdets medel, om inte staten åtar sig att svara för dem.

Fiskeområdet är efter behov skyldigt att dra försorg om att gränserna för fredningsområdet är utmärkta på vederbörligt sätt.

Inskränkningarna i användningen av ett fredningsområde skall *fiskeområdet* kungöra med iakttagande av vad som *stadgas* om offentliga kungörelser samt efter behov genom att sätta upp anslagstavlor i det fredade vattenområdets omgivning. *Fiskeområdet* skall också dra försorg om övervakningen av att ovan nämnda inskränkningar iakttas.

46 §

Ett fredningsområde kan dras in genom beslut av *fiskeområdet*. Beslutet träder i kraft då *fiskeområdet* kungjort detta med iakttagande av vad som *stadgas* om offentliga kungörelser.

Indragningen av ett fredningsområde upphäver de begränsningar som gäller området.

Gällande lydelse

47 §

Om fredningen av ett område med tanke på genomförande av planering eller ordnande av trafikförhållandena eller för annat viktigt allmänt ändamål borde upphävas helt eller delvis eller om inskränkningarna i dess användning borde ändras, och om fiskeområdets delegation inte har bifallit en framställning om detta, kan vederbörande myndighet hos vattendomstolen ansöka om indragning av fredningsområdet.

Föreslagen lydelse

47 §

Om fredningen av ett område med tanke på genomförande av planering eller ordnande av trafikförhållandena eller för något annat viktigt allmänt ändamål borde upphävas helt eller delvis eller om inskränkningarna i dess användning borde ändras, och om *fiskeområdet* inte har bifallit en framställning om detta, kan den myndighet som saken gäller hos vattendomstolen ansöka om indragning av fredningsområdet.

49 §

Har fiskelag inte konstituerat sig, men har dess delägare enligt [lagen om vissa slag av samfälligheter och därmed jämförliga gemensamma förmåner (204/40)] kommit överens om ordnandet av vattenområdets förvaltning eller har området ställts under god mans förvaltning, kan de på fiskelaget ankommande uppgifterna ombesörjas av det i nämnda lag avsedda förvaltningsorganet.

Har ett fiskelag inte konstituerat sig, *utövas dess verksamhet i enlighet med lagen om samfälligheter (758/89).*

50 §

Beträffande möteskallelsens innehåll och hur den skall tillkännages delägarna i fiskevattnet gäller på motsvarande sätt stadgandena i [4 § lagen om vissa slag av samfälligheter] och därmed jämförliga gemensamma förmåner. Kostnaderna för stämman betalas av kommunens medel, och kommunen är berättigad att uppbära kostnaderna hos fiskelaget. Sammankommer alla delägare utan möteskallelse, är stämman likväl beslutför.

Beträffande möteskallelsens innehåll och hur den skall tillkännages delägarna i fiskevattnet gäller på motsvarande sätt stadgandena i *11 och 12 §§ lagen om samfälligheter*. Kostnaderna för stämman betalas av kommunens medel och kommunen är berättigad att uppbära kostnaderna hos fiskelaget. Sammankommer alla delägare utan möteskallelse, är stämman likväl beslutför.

70 §

Beslutanderätten i ärenden som rör ett fiskeområde utövas av fiskeområdets delegation. Mandattiden för medlemmarna i delegationen är fyra år. Medlemmarna utses, med iakttagande av föreskrifterna i fiskeområdets reglemente, på följande sätt:

- 1) varje fiskelag utser en medlem;
- 2) de ägare av vattenområde inom fiskeområde som inte hör till något fiskelag får vid sitt möte inom gränser som anges genom förordning utse det antal företrädare som fiskeridistriktet besluter;
- 3) vederbörande statliga myndigheter förordnar

70 §

Organ för fiskeområdet är fiskeområdets stämma, fiskeområdets styrelse och disponenten.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

a) en medlem för vattenområden i anslutning till statens skogsmarker; och

b) en medlem för de allmänna vattenområden som hör till fiskeområdet;

4) yrkesfiskarnas lokala organisationer inom fiskeområdet utser var och en sin företrädare i delegationen; om det ej inom området finns sådana organisationer, utser det inom fiskeområdet verksamma organet för rådgivning inom fiskeribranchen, varom stadgas särskilt genom förordning, en medlem som företrädare för yrkesfiskarna;

5) sådana inom fiskeområdet verksamma organisationer för tillvaratagande av fritidsfiskarnas intressen, om vilka stadgas särskilt genom förordning, utser efter att ha hört vederbörande lokala organ en medlem som företrädare för dem som bedriver fritidsfiske; samt

6) i enlighet med vad i fiskeområdets reglemente föreskrivs hör till delegationen som sakkunnig medlem en företrädare för rådgivningsorgan som avses i 1 mom. 4 punkten.

Delegationen utser inom sig ordförande och vice ordförande.

Avgår medlem i delegationen under sin mandattid eller blir han förhindrad att sköta uppgiften, väljs i hans ställe en ny medlem för återstoden av mandattiden.

71 §

Skulle de i 70 § 1 mom. 1 och 2 punkterna avsedda medlemmarna i sådant fiskeområdes delegation som till betydande del omfattar även vattenområden som hör till byar och hemman, inte utgöra majoriteten av det sammanlagda antalet medlemmar i delegationen, kan fiskelagen samt i 70 § 1 mom. 2 punkten nämnda ägare av vattenområde på sätt som närmare föreskrivs i fiskeområdets reglemente tillsammans välja så många medlemmar till delegationen, att antalet medlemmar som företräder fiskelag och ägare av vattenområden utgör majoriteten av antalet medlemmar i delegationen.

Är i 70 § 1 mom. 3 punkten a-underpunkten nämnda vattenområden i flera än en statsmyndighets besittning och vård, förordnar jord- och skogsbruksministeriet, efter att ha hört övriga här åsyftade myndigheter, medlemmar för dessa vattenområdens vidkommande.

71 §

Medlemmar i ett fiskeområde är fiskelagen, ägarna av vattenområdet, inom fiskeområdet verksamma organisationer för yrkesfiskare och inom fiskeområdet verksamma organisationer för tillvaratagande av fritidsfiskarnas intressen.

Närmare stadganden om organisationer som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning.

Gällande lydelse

72 §

Fiskeområdets delegation har till uppgift, utöver vad som annorstädes i denna lag är stadgat:

1) att godkänna reglemente för fiskeområdet och förelägga det för fiskeridistriktet för fastställelse;

2) att utse fiskeområdets styrelse;

3) att handlägga ärenden som angår fastställelse, ändring och tillämpning av planen för nyttjande och vård av fiskeområdet;

4) att utfärda föreskrifter om bedrivande av fisket i enlighet med stadgandena i denna lag;

5) att besluta om grundande och upphävande av fredningsområde, ändring av de bestämmelser som rör området samt bibehållande av fredningsområden som grundats under den tid den tidigare lagstiftningen varit gällande;

6) att för fiskeområdet fastställa den årliga verksamhetsplanen och planen för användningen av medel samt att, med beaktande av stadgandena i 83 §, besluta om de avgifter som skall uppbäras för verksamheten;

7) att behandla styrelsens berättelse över verksamheten och användningen av medlen under föregående verksamhetsår och att besluta om därav möjligen föranledda åtgärder;

8) att handlägga ärende som gäller rättelse av beslut av delegationen eller styrelsen, vilket i enlighet med 85 § har förelagts delegationen för behandling; samt

9) att handlägga övriga ärenden som enligt reglementet för fiskeområdet ankommer delegationen.

Såvitt annat inte följer av stadgandena i denna lag eller fråga ej är om ovan i 64 § åsyftad uppgift, får delegationen inte till behandling upptaga ärende som gäller rätt till vattenområde eller till bedrivande av fiske eller grunden för och innebörden av sådan rätt.

73 §

Fiskeridistriktet sammankallar fiskeområdenas delegationer till deras första sammanträden sedan indelningen av vattenområdena i fiskeområden samt gränsserna för områdena fastställts.

Fiskeridistriktet och fiskeområdets styrelse kan anmoda kommunstyrelsen att för deras räkning skaffa de uppgifter som behövs för förrättandet av valet av medlemmar i delega-

Föreslagen lydelse

72 §

Fiskeområdets beslutanderätt utövas av fiskeområdets stämma. Stämma hålls minst en gång om året.

Extra stämma för fiskeområdet skall sammankallas när fiskeområdets stämma så beslutar, när fiskeområdets styrelse anser det vara behövt eller när minst en tiondedel av fiskeområdets medlemmar skriftligen begär det av styrelsen för behandling av visst ärende eller när det är behövt för behandling av ett rättelseyrkande som avses i 85 §.

73 §

Till fiskeområdets stämma får fiskeområdets medlemmar sända företrädare enligt följande:

1) fiskelag vars vattenområde omfattar minst 50 hektar får sända en företrädare,

2) de ägare av ett vattenområde vilka inte hör till något fiskelag men vilkas områden omfattar minst 50 hektar får var och en sända en företrädare,

3) andra än i 1 och 2 punkten avsedda ägare

Gällande lydelse

tionen. Lantmäterimyndigheterna skall vid behov ge handräkning för utredandet av vattenområdenas rättsliga ställning, varvid det kan bestämmas att sådan förrättning som avses i [231 a §] lagen om skifte skall verkställas.

74 §

Fiskeområdes delegation sammanträder på kallelse av ordföranden eller, vid förfall för honom, av vice ordföranden till ordinarie sammanträde minst en gång om året och vid behov till extra sammanträde.

Extra sammanträde skall sammankallas, då minst tre medlemmar i delegationen skriftligen det begär för ett av dem uppgivet ärende eller då det är behövt för behandling av nedan i 85 § åsyftat rättelseyrkande.

75 §

Vid delegationens sammanträde har varje medlem i delegationen en röst. Beslut fattas med enkel majoritet, om annat ej följer av 2 mom. Fallar rösterna lika, avgör mötesordförandens röst.

För godkännande av reglemente eller bestämmande av nedan i 83 § åsyftade avgifter krävs att beslutet omfattas av minst två tredjedelar av de vid sammanträdet närvarande medlemmarna i delegationen. Om det förfarande som skall iakttas vid fastställande av plan för nyttjande och vård stadgas i 80 och 81 §§.

Närmare föreskrifter om behandlingen av ärendena vid delegationens sammanträde meddelas i fiskeområdets reglemente.

76 §

Delegationen utser till fiskeområdets styrelse det antal medlemmar som är bestämt i reglementet för en tid av två år så, att av dem hälften årligen är i tur att avgå.

Styrelsen väljer inom sig för ett år i sänder ordförande och vice ordförande.

Föreslagen lydelse

av ett vattenområde får byavis sända en gemensamt vald företrädare,

4) yrkesfiskarnas organisationer får var och en sända en företrädare, och

5) de organisationer som företräder fritidsfiskarna får var och en sända en företrädare.

Närmare stadganden om organisationer som avses i 1 mom. 4 och 5 punkten utfärdas genom förordning.

74 §

Vid fiskeområdets stämma har varje medlem av fiskeområdet en röst. Stämman väljer en ordförande.

Den åsikt som har biträtt av över hälften av de avgivna rösterna blir stämmans beslut. Vid val blir den vald som fått mest röster. Fallar rösterna lika avgör stämmodförandens åsikt, förutom vid val då lotten avgör.

75 §

Fiskeområdes stämma har till uppgift att

1) avgöra de ärenden som avses i 7 § 2 mom., 11 § 2 mom., 16 § 3 mom., 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 37 § 2 mom., 43 §, 46 § 1 mom. samt 79 och 81 §§,

2) godkänna ett reglemente för fiskeområdet och ändring av detta,

3) utse medlemmarna i fiskeområdets styrelse,

4) fastställa fiskeområdets årliga verksamhetsplan och plan för användningen av medel samt verksamhetsplan på längre sikt än ett år,

5) fatta beslut om fastställande av bokslutet och beviljande av ansvarsfrihet för styrelsen, samt

6) besluta om rättelse av styrelse beslut.

75 a §

Landsbygdsnäringsdistriktet sammankallar ett fiskeområde till dess första stämma sedan fiskeområdets gränser fastställts.

76 §

Till fiskeområdets styrelse hör högst tio av fiskeområdets stämma valda medlemmar. Stämman utser en av dessa till ordförande för styrelsen och en till vice ordförande.

Mandatperioden för styrelsens medlemmar är tre år. Om medlem avgår eller permanent är förhindrad att fullgöra sin uppgift, väljs i hans

Gällande lydelse

Omfattar fiskeområde ett separat vattenområde och är antalet medlemmar i dess delegation högst åtta, sköts de på styrelsen ankommande uppgifterna av delegationen.

77 §

På fiskeområdets styrelse ankommer enligt stadgandena i denna lag och med beaktande av andra gällande stadganden samt bestämmelserna i fiskeområdets reglemente:

- 1) att ombesörja fiskeområdets förvaltning;
- 2) att bereda de ärenden som skall behandlas i delegationen;
- 3) att verkställa och för vederbörande tillkännage de beslut av myndigheter och av delegationen som gäller området;

4) att för fiskeområdets vidkommande ombesörja tillsynen över att denna lag och med stöd därav utfärdade stadganden och föreskrifter följs samt att för utövandet av tillsynen tillsätta ett tillräckligt antal fiskeövervakare;

5) att företräda fiskeområdet och på dess vägnar föra talan vid domstol och inför myndighet;

6) att insamla och tillställa fiskeridistriktet behövliga uppgifter om fisket och dess avkastning samt om fiskeområdets verksamhet;

7) att ombesörja skötseln av de uppgifter som ägare av vattenområden och fiskelag överfört på fiskeområdet; samt

8) att handlägga övriga uppgifter som enligt denna lag, delegationens beslut eller reglementet ankommer på styrelsen. Styrelsen skall årligen bereda och förelägga delegationen för godkännande en verksamhetsplan och en plan för användningen av medel samt sitt förslag om hur kostnaderna för verksamheten skall finansieras. Över varje verksamhetsår skall uppgöras en verksamhetsberättelse och en redovisning över användningen av medel, vilka jämte utlåtande av de av delegationen valda revisorerna skall föreläggas delegationen för handläggning.

Föreslagen lydelse

ställe en ny medlem för den återstående mandatperioden. Årligen väljs en tredjedel av styrelsens medlemmar.

Styrelsen är beslutför när mötets ordföranden eller vice ordföranden och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande vid sammanträdet.

77 §

Fiskeområdets styrelse har till uppgift

1) att avgöra de ärenden som nämns i 16 § 2 mom. och 45 §,

2) att bereda de ärenden som skall behandlas vid fiskeområdets stämma och verkställa fiskeområdets beslut,

3) att tillkännage fiskeområdets och myndigheternas beslut och föreskrifter,

4) att sörja för tillsynen över fisket och tillsättandet av fiskeövervakare i enlighet med denna lag samt övriga praktiska uppgifter som ankommer på fiskeområdet, och

5) att anställa och avskeda fiskeområdets funktionärer.

Gällande lydelse

Reglemente samt plan för nyttjande och vård

78 §

I fiskeområdes reglemente skall anges:

1) fiskeområdes namn och dess förvaltnings hemort samt i stora drag de vattenområden som fiskeområdet omfattar;

2) Hur valet av medlemmar i delegationen är ordnat;

3) när delegationen skall hålla ordinarie sammanträden;

4) hur delegationens sammanträden sammankallas och hur ärendena vid dessa handläggs;

5) antalet medlemmar i styrelsen och hur många av dem som varje år är i tur att avgå;

6) hur styrelsens verksamhet och handläggningen av ärendena vid dess sammanträden är ordnad;

7) hur handlingar undertecknas på fiskeområdets vägnar;

8) fiskeområdets funktionärer, deras uppgifter och avlöning samt hur de anställs;

9) om och till vilket belopp arvode skall betalas till styrelsens medlemmar för deras deltagande i styrelsens arbete;

10) grunderna för användningen av medel och för räkenskapsföringen, inom vilken tid verksamhetsberättelse skall avfattas och bokslut uppgöras samt hur räkenskaperna revideras;

11) hur egendom som tillhör eller brukas av fiskeområdet skall skötas;

12) grunderna för avgifter som enligt 83 § tillkommer fiskeområdet ävensom hur uppbörden av avgifterna är ordnat;

Föreslagen lydelse

Reglemente samt plan för nyttjande och vård

77 a §

I fiskeområdes reglemente skall närmare föreskrifter ges om hur handläggningen av ärendena skall ordnas vid fiskeområdes stämma, om röstlängd, om ärenden som skall behandlas vid stämman samt om styrelsens och disponentens uppgifter.

På fiskeområdes stämma ankommande uppgifter, med undantag av i 75 § 2—6 punkterna avsedda ärenden, kan genom fiskeområdets reglemente överföras på fiskeområdets styrelse.

Genom fiskeområdes reglemente kan enligt denna lag på fiskeområdets styrelse ankommande uppgifter överföras på disponenten.

78 §

I fiskeområdes reglemente skall anges

1) fiskeområdets namn och dess förvaltnings hemort samt i stora drag de vattenområden som fiskeområdet omfattar,

2) hur valet av företrädare vid fiskeområdets stämma skall ordnas,

3) när fiskeområdet skall hålla stämma,

4) hur fiskeområdets stämma sammankallas och hur ärendena vid dessa handläggs,

5) hur styrelsens verksamhet och handläggning av ärendena vid dess sammanträden är ordnad,

6) hur handlingar undertecknas på fiskeområdets vägnar,

7) fiskeområdets funktionärer, deras uppgifter och avlöning samt hur de anställs,

8) grunderna för användning av medel och för räkenskapsföringen, inom vilken tid verksamhetsberättelse skall avfattas och bokslut uppgöras samt hur räkenskaperna skall granskas,

Gällande lydelse

13) hur meddelanden tillställs delegationens medlemmar och andra vederbörande; *samt*

14) övriga nödigbefunna omständigheter som rör fiskeområdets verksamhet.

80 §

Fiskeområdets styrelse uppgör förslag till plan för nyttjande och vård. Styrelsen kan vid uppgörandet därav anlita sakkunniga.

81 §

Förslag till plan för nyttjande och vård skall av vart och ett fiskeområdes delegation godkännas genom beslut som omfattas av minst två tredjedelar av de närvarande medlemmarna i delegationen. Blir förslaget inte godkänt med ovan nämnda majoritetet skall förslaget underställas fiskeridistriktet för fastställelse. Fiskeridistriktet skall innan ärendet avgörs höra vederbörande myndigheter, ägare av vattenområden samt organisationer inom fiskeribranschen. Fiskeridistriktet kan med stöd av stadgandena i 79 § göra nödigbefunna ändringar i förslaget.

I beslut som fattats av fiskeridistrikt med stöd av denna paragraf får medlem av fiskeområdes delegation eller styrelse eller ägare av vattenområde inom fiskeområdet eller fiskelag som ärendet direkt gäller söka ändring genom besvär hos jord- och skogsbruksministeriet inom trettio dagar efter delfäendet av beslutet.

Medlem i fiskeområdes delegation eller styrelse får ej utan grundad orsak genom åtgärd eller försummelse försvåra förverkligandet av nämnda plan.

83 §

Den som fiskar inom ett till fiskeområde hörande vattenområde är skyldig att till fiskeområdet för kostnaderna för dess verksamhet betala en avgift, som bestäms enligt grunder fastställda i fiskeområdets reglemente och som motsvarar de av honom använda fångstredskapens effekt och antal. Om uppbörden av sådan avgift gäller

Föreslagen lydelse

9) hur meddelanden tillkännages, *samt*

10) *andra omständigheter av betydelse med tanke på fiskeområdets verksamhet.*

Reglementet bereds av fiskeområdet och fastställs av landsbygdsnäringsdistriktet.

80 §

(1 mom. upphävs)

81 §

Förslag till plan för nyttjande och vård skall av vart och ett fiskeområde godkännas genom beslut som omfattas av minst två tredjedelar av de närvarande medlemmarna i fiskeområdet. Blir förslaget inte godkänt med ovan nämnda majoritet, skall förslaget underställas landsbygdsnäringsdistriktet. Landsbygdsnäringsdistriktet kan med stöd av stadgandena i 79 § göra de ändringar i förslaget som konstateras vara nödvändiga.

I ett beslut som fattats av landsbygdsnäringsdistriktet med stöd av 1 mom. får en medlem av fiskeområdet eller en innehavare av fiskerätt som ärendet direkt gäller söka ändring genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden i anslutning till jord- och skogsbruksministeriet inom trettio dagar efter delfäendet av beslutet.

82 §

En innehavare av fiskerätt eller en medlem i fiskeområde stämman eller fiskeområdets styrelse får inte utan grundad anledning genom någon åtgärd eller försummelse försvåra förverkligandet av nämnda plan.

83 §

(paragrafen upphävs)

Gällande lydelse

på motsvarande sätt vad i 60 § 2 mom. är stadgat. Vad ovan är sagt gäller ej den som bedriver fiske på grundval av ovan i 6 § 1 mom., 7 § 1 mom. och 8 § 1 och 2 mom. avsedd allmän fiskerätt eller med tillstånd som grundar sig på 9 § eller på förordning som utfärdats med stöd av denna lag.

Inflyter av avgifterna under något år mera medel än vad som behövs för genomförandet av den för detta år fastställda planen för användningen av medel, skall fiskeområdets delegation besluta om fondering och användning av dessa medel för främjandet av fiskerihushållningen inom fiskeområdet.

Försvårar innehavare av fiskerätt i strid med den för fiskeområdet fastställda planen för nyttjande och vård genom åtgärd eller försummelse uppsåtligt förverkligandet av sagda plan, kan han på talan av fiskeområdet genom utslag av allmän underrätt åläggas att betala de kostnader som genom sådant förfarande åsamkas fiskeområdet.

85 §

Om medlem i fiskeområdes delegation eller styrelse anser att ett beslut fattat av delegationen eller styrelsen inte tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med lag, förordning eller fiskeområdets reglemente eller avviker från vad i planen för nyttjande och vård är föreskrivet, eller att ett beslut av delegationen i ärende som avses i 6 kap. ej motsvarar de syften som avses i 1 § kan han hos delegationen yrka rättelse av beslutet.

Om rättelse ej företages, kan medlem i fiskeområdes delegation eller styrelse klandra beslutet genom talan som skall anhängiggöras vid allmän underrätt inom sextio dagar från det ärendet handlagts vid delegationens sammanträde.

88 §

Var och en som fyllt aderton år och som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall årligen erlägga en fiskevårdsavgift till staten. Detta gäller dock inte den som metar inom kommun där han inte endast tillfälligt är bosatt.

Föreslagen lydelse

85 §

Den vars rätt kränks av ett beslut som fiskeområdets stämma eller styrelse har fattat får med åberopande av att beslutet inte tillkommit i laga ordning eller att det står i strid med lag, förordning eller fiskeområdets reglemente eller avviker från vad i planen för nyttjande och vård är föreskrivet yrka på rättelse av beslutet hos fiskeområdets stämma.

Om rättelse inte företas, kan den som anhallit om rättelse klandra beslutet genom talan, som skall anhängiggöras vid allmän underrätt inom sextio dagar från det ärendet behandlats vid fiskeområdets stämma. Domstol kan härvid besluta, att det beslut som klandras kan verkställas genast och före slutligt utslag i ärendet givits om särskilda skäl härtill föreligger och verkställandet inte gör rättelseyrkandet gagnlost.

88 §

Var och en som fyllt 18 år och som bedriver fångst av fisk eller kräfta skall årligen betala en fiskevårdsavgift till staten. Detta gäller dock inte den som metar med mask som bete på i förordning stadgat sätt. Statsrådet fastställer fiskevårdsavgiften, och avgiften är högst 200 mark om året. Avgiften kan fastställas till olika belopp för landets olika delar.

Gällande lydelse

Fiskevårdsavgiften är femton mark om året. Statsrådet kan dock, då förändrade förhållanden det påkallar, höja avgiften till högst femtio mark om året. Fiskevårdsavgiften tillfaller staten.

89 §

Storleken av den i 9 § nämnda pilkfiskeavgiften bestäms genom beslut av statsrådet, med beaktande av att avgiften skall utgöra en och en halv gång den i 88 § nämnda fiskevårdsavgiftens belopp ökat med de kostnader som föranleds av uppbörden av avgifterna.

De i form av pilkfiskeavgifter influtna medlen utdelas i sin helhet till fiskeridistriktet, på vilka det ankommer att utdela medlen vidare till ägarna av vattenområden. Då medlen utdelas skall, enligt en av jord- och skogsbruksministeriet fastställd poängberäkningsgrund, vid beräkningen av de medel som skall anvisas de olika fiskelagens områden beaktas det ifrågavarande fiskevattnets areal, de vårdåtgärder som vidtagits för fiskevattnet, den fiskepåkänning det är utsatt för samt övervakningens behov.

90 § (89 § i förslaget)

Som bevis över att fiskevårdsavgiften erlagts får den betalande ett fiskekort. Kortet skall medtagas vid fiske och på anfordran uppvisas för ägaren av vattenområdet eller innehavaren av fiskerätten eller för den som inom området har till uppgift att övervaka att stadgandena och bestämmelserna angående fiske iakttages.

Som bevis över att pilkfiskeavgiften erlagts får den betalande ett pilkfiskekort, om vilket gäller vad i 1 mom. är stadgat om fiskekort.

91 § (90 § i förslaget)

I stats[förslaget] skall årligen för främjande av fiskerihushållningen upptagas ett anslag som motsvarar minst det belopp som beräknat enligt medelantalet personer som under de tre närmast föregående åren erlagt fiskevårdsavgift och storleken av fiskevårdsavgiften för det löpande året, bör anses inflyta i fiskevårdsavgifter. För ändamålet skall likväl beviljas minst det belopp som influtit i fiskevårdsavgifter året före det för vilket [statsförslaget] är uppgjort.

Den andel av anslaget som anvisats vart och ett fiskeridistrikt används i enlighet med en av distriktet fastställd dispositionsplan på enhetliga grunder för fiskeområdenas, fiskelagens och fis-

Föreslagen lydelse

89 § (Gällande 90 §)

Bevis över att fiskevårdsavgift betalats skall medföras vid fiske och på begäran uppvisas för ägaren av vattenområdet eller innehavaren av fiskerätten eller för den som inom området har till uppgift att övervaka att stadgandena och bestämmelserna angående fiske iakttas.

90 § (Gällande 91 §)

I statsförslaget skall årligen för främjande av fiskerihushållningen på riksnivå och regional nivå tas upp ett anslag som motsvarar minst det belopp som, beräknat enligt medelantalet personer som under de tre närmast föregående åren betalt fiskevårdsavgift, skulle inflyta i form av fiskevårdsavgifter. För ändamålet skall likväl beviljas minst det belopp som influtit i fiskevårdsavgifter året före det för vilket statsförslaget är uppgjort.

91 §

De i form av fiskevårdsavgifter influtna medlen används åt ägarna av vattenområden som ersättning för utnyttjandet av fiskevatten och åt fiskeområdena och fiskebranchens organisationer för verksamheten för befrämjandet av fiskerihushållningen samt åt staten för betalning av de utgifter som föranleds av avgiftens uppbörd.

Om ett belopp som enligt 1 mom. skulle tillfalla en ägare av ett vattenområde uppgår till högst 200 mark, utdelas medlen inte till ägaren utan ges till vederbörande fiskeområde.

Gällande lydelse

keriorganisationernas fiskevård, förbättrande av fiskbestånden, upplysnings- och rådgivningsarbete samt försöks- och planeringsverksamhet inom fiskerihushållningen. Ur anslaget kan även beviljas understöd för kostnader föranledda av fiskeområdenas övriga verksamhet.

93 §

I 92 § stadgat förbud gäller inte:

1) fisk eller kräfta som med stöd av ovan i 37 § avsett tillstånd av jord- och skogsbruksministeriet får fångas med avvikelser från stadgande eller bestämmelse om fredningstid eller minsta mått; ej heller

2) fisk som odlats i fiskodlingsanstalt eller uppfödningsskär eller i sådan del av sjö eller vattendrag som avskilts för fiskodling.

105 §

Är innehavaren av fiskerätt missnöjd med fiskeridistriktets beslut om att förbjuda nyttjande av fiskerätt, skall beslutet föreläggas jord- och skogsbruksministeriet för fastställelse. Fiskeridistriktets beslut skall följas trots att det förelagts ministeriet för fastställelse.

115 §

Inom fiskezonen ombesörjs de uppgifter som ankommer på fiskeridistrikt och fiskeområdesförvaltningen av det fiskeridistrikt invid vars verksamhetsområde ifrågavarande del av fiskezonen är belägen. Ifråga om sagda befogenhet anses gränserna mellan fiskeridistriktet fortsätta i samma riktning inom fiskezonen.

Föreslagen lydelse

Medel för ersättningar åt ägarna av vattenområden och betalning av de utgifter som föranleds av fiskeområdenas verksamhet som nämns i 1 mom. beviljas av landsbygdsnäringsdistriktet på de grunder som jord- och skogsbruksministeriet fastställer. Medel avsedda att användas för övriga i 1 mom. nämnda ändamål beviljas av jord- och skogsbruksministeriet och inom de gränser som jord- och skogsbruksministeriet fastställer av landsbygdsnäringsdistriktet. Vid utdelning av medel till ägare av vattenområden kan fiskeområdena anlitas.

Jord- och skogsbruksministeriet kan för användningen av medel som avses i 1 mom. uppställa resultatmål för mottagarna av medel, dock inte för ägare av vattenområden.

93 §

Förbudet enligt i 92 § gäller inte

1) fisk eller kräfta som med stöd av ovan i 37 och 38 §§ avsett tillstånd av landsbygdsnäringsdistriktet får fångas med avvikelser från stadgande eller bestämmelserna om fredningstid eller minsta mått, eller

2) fisk eller kräfta som odlats i fiskodlingsanstalt, uppfödningsskär eller i sådan del av vattendrag som avskilts för fiskodling.

En innehavare av fiskerätt som är missnöjd med ett i 1 mom. avsett beslut av landsbygdsnäringsdistriktet får anföra besvär över beslutet hos landsbygdsnäringsnämnden i anslutning till jord- och skogsbruksministeriet. Landsbygdsnäringsdistriktets beslut skall dock genast iaktas trots att besvär anförs.

115 §

Inom fiskezonen ombesörjs de uppgifter som ankommer på landsbygdsnäringsdistriktet och fiskeområdesförvaltningen av det landsbygdsnäringsdistrikt invid vars verksamhetsområde ifrågavarande del av fiskezonen är belägen. Ifråga om sagda befogenhet anses gränserna mellan landsbygdsnäringsdistriktet fortsätta i samma riktning inom fiskezonen.

Gällande lydelse

119 §

Som lax räknas, om inte annorlunda är stadgat, även havsöring, insjööring och bäcköring eller bäckforell.

Föreslagen lydelse

119 §

Som lax räknas, om inte något annat stadgas, även havsöring, insjööring och bäcköring eller bäckforell *samt regnbågslax*.

129 §

Genom denna lag upphävs:

- 1) lagen den 28 september 1951 om fiske (503/51);

Vad som är stadgat i 1 mom. 1 punkten gäller inte Enare, Enontekiö och Utsjoki kommuner, i fråga om vilka lagen om fiske (503/51) jämte däri senare företagna ändringar förblir i kraft.

(4 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 19 .

Förordningen om fiskeristadga för biflöden inom Tana älvs fiskeområde (405/90) förblir även i fortsättningen i kraft och skall tillämpas trots att lagen om fiske (503/51) upphävs.

På pilkfiskeavgifter som influtit innan denna lag trätt i kraft tillämpas tidigare lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser.

Tillstånd som beviljats med stöd av tidigare stadganden innan denna lag trätt i kraft förblir gällande i enlighet med villkoren i tillstånden.

De fiskeområden som konstituerat sig innan denna lag trätt i kraft skall inom ett år från det denna lag trätt i kraft för fastställelse förelägga landsbygdsnäringsdistriktet reglementen som gjorts upp enligt denna lag.

Invånarna i Enare, Enontekis och Utsjoki kommuner har rätt att fram till utgången av år 1998 använda tidigare anskaffade lagliga fångstredskap som strider mot lagen om fiske (286/82) eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser.

Åtgärder som verkställigheter av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Förordning

om ändring av förordningen om fiske

På föredragning av jord- och skogsbruksministern

upphävs i förordningen den 30 december 1982 om fiske (1116/82) 29 § och 57 § samt;
ändras 4 §, 10 § 4 mom., 12 § 1 mom., 14 § 2 mom., 26 § 1 mom., 30, 31 och 45 §§, 46 § 2 mom.,
52, 53 och 55 §§ som följer:

4 §

Med mete enligt i 8 § 1 mom. lagen om fiske avses sådant fiske som bedrivs med spö, som inte är försett med för kastfiske lämpad rulle och där spöet eller reven befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och där fiskedonet inte är pilk, drag, fluga eller annat konstgjort don.

Med mete enligt 88 § lagen om fiske avses sådant mete som bedrivs med metspö utan rulle men med en vid spöet fäst rev, som befinner sig i eller inom räckhåll för den metandes hand och är försedd med flöte och enkel krok. Som krok eller som bete utöver krok får inte användas pilk, drag, fluga eller annat konstgjort don. Såsom bete kan användas mask, larver eller annat naturligt bete.

10 §

Landsbygdsnäringsdistriktet kan på framställning av fiskeområde bevilja undantag från ovan i denna paragraf stadgade förbud.

12 §

Fiske med ljuster, harpun eller med dessa jämförligt med egg, krok eller spets försett redskap samt med håv med användning av eld eller ljus är förbjudet i en lax- eller sikförande älv, fors eller ström samt, om fiskeområdet inte bestämmer något annat, från och med den 15 april till och med den 20 juni även i andra vatten.

14 §

Om fiskeområdet med stöd av 32 § lagen om fiske bestämt att minsta tillåtna maskvidd i fångstredskap skall vara antingen större eller mindre än vad som anges i 1 mom. skall

anmälan om ett sådant beslut omedelbart göras till landsbygdsnäringsdistriktet.

26 §

Då styrelsens förman och vice förman blivit valda, skall uppgift om deras namn och postadresser ofördröjligen meddelas landsbygdsnäringsdistriktet, polischef i fråga samt det fiskeområde inom vilket fiskelaget är verksamt.

30 §

I 73 § 1 mom. 4 punkten lagen om fiske avsedda organisationer är de fiskarföreningar och fiskarförbund som är registrerade föreningar och medlemsorganisationer i Centralförbundet för Fiskerihushållning rf eller Finlands Yrkesfiskarförbund rf.

I 73 § 1 mom. 5 punkten avsedda organisationer är de regionala medlemsorganisationer i Suomen Kalamiesten Keskusliitto-Finlands Fritidsfiskares Centralförbund ry som är registrerade föreningar.

31 §

Fiskeområdet skall till landsbygdsnäringsdistriktet sända en kopia av sin plan för nyttjande och vård. Fiskeområdet skall därutöver årligen meddela landsbygdsnäringsdistriktet namn och postadresser för ordföranden och viceordföranden för dess styrelse och för disponenten.

45 §

Landsbygdsnäringsdistriktet har rätt att av särskilda skäl i enskilda fall tillåta undantag från stadgandena i detta kapitel.

46 §

I 93 § lagen om fiske åsyftad märkning skall

på den ort där fångsten saluhålls eller varifrån den sänds utföras av polischefen eller av en av honom förordnad person med iakttagande av jord- och skogsbruksministeriets anvisningar samt med användning av märkningsredskap som landsbygdsnäringsdistriktet ställt till förfogande. Märkningen utförs på transport- eller försäljningslådan. För märkningen skall den som anhållit om sådan, betala en av jord- och skogsbruksministeriet fastställd avgift, som är högst 200 mark per låda.

52 §

Fiskevårdsavgiften betalas på jord- och skogsbruksministeriets postgirokonton. Som fiskekort betraktas ett sådant kvitto över erlagd avgift varav framgår namnet på den person för vilken avgiften betalts.

53 §

I 88 § lagen om fiske stadgad skyldighet att erlagga fiskevårdsavgift gäller var och en som fyllt 18 år och som direkt deltar i fångsten. Fiskevårdsavgiften uppbärs inte av sådan per-

son som deltar i fångsthandling endast som medhjälpare utan att hantera fångstredskap i detta sammanhang.

Den som inte fyllt 18 år och som med stöd av 88 § lagen om fiske är berättigad att bedriva fångst av fisk eller kräfta utan att erlagga fiskevårdsavgift skall vid behov tillförlitligt visa sin ålder.

55 §

Fiskeområdet skall underrätta vederbörande landsbygdsnäringsdistrikt och polismyndighet om de beslut som fiskeområdet fattat med stöd av 26 § 2 och 4 mom., 32 § 2 och 3 mom., 35 § 2 mom., 37 § 2 mom., 43 § 1 mom. och 46 § 2 mom. lagen om fiske. Landsbygdsnäringsdistriktet skall underrätta vederbörande fiskeområden och polismyndigheter om de beslut som distriktet fattat med stöd av 37 § 1 mom. och 38 § lagen om fiske.

Denna förordning träder i kraft den
19 .